

Arrest

nr. 263 371 van 5 november 2021
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI en RVV X / XI

In zake: **1. X**
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. GOOS**
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 13 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. GOOS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 16 september 2019, samen met de minderjarige dochters van eerste verzoekster, dienden op 17 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 22 juni 2021 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brieven van 22 juni 2021 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoekster, M.M., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/09/2019

Overdracht CGVS: 06/12/2019

Er werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een persoonlijk onderhoud georganiseerd op 15 februari 2021 van 10.00 uur tot 14.15 uur, in het bijzijn van een tolk die het Urdu machtig is. Uw advocaat Goos A. was daarbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te hebben en in Lahore te zijn geboren. U huwde in 2002 met H.S. U woonde met hem in Multan en jullie kregen twee dochters, geboren 10 januari 2004 en 15 oktober 2013. U lijdt aan een spierziekte en daardoor belandde u in een rolstoel. Uw huwelijk liep niet goed. Verschillende keren onttaardden discussies in ruzie en zou u bij uw broer in Lahore intrekken. Zodra er een verzoening kwam woonde u weer bij uw echtgenoot in Multan. Uw echtgenoot heeft in 2010 een tweede vrouw genomen met wie hij eveneens twee kinderen had. U hebt haar nooit ontmoet daar zij op een ander adres woonde. In 2012, na een zoveelste ruzie, zou u (samen met uw familie) een klacht hebben ingediend tegen H.S. U legt een kopie neer van deze aanklacht waarin staat vermeld dat u zwanger was. U geeft immers aan dat u toen zwanger was van uw tweede dochter. Er gebeurde echter niets na het indienen van de klacht omdat er een verzoening plaatsvond en u weer bij uw echtgenoot ging wonen. Bij een later incident zou u, onderweg tussen Multan en Lahore met uw moeder en broer, zijn beschoten. De auto raakte van de baan, maar niemand raakte ernstig gewond. U verdenkt uw echtgenoot van betrokkenheid hierbij. In 2018 kwam het weer tot een ruzie en u trok definitief in bij uw broer en moeder die in Lahore woonden. U zou dan in 2019 Pakistan hebben verlaten, samen met uw moeder R.Z. (OV (...)) en uw broer H.A. (OV (...)). U reisde met uw eigen paspoort van Pakistan naar Finland en van Finland naar België waar u op 17 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. De smokkelaar die de reis regelde zou bij aankomst in Brussel uw paspoort en identiteitskaart hebben afgenomen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: een originele oproepingsbrief voor uw echtgenoot door zijn tweede vrouw geregeld daterend van januari 2019; een kopie van de aanklacht tegen uw echtgenoot in 2012; een origineel bankbewijs van een betaling tussen uw moeder en uw echtgenoot; twee originele medische attesten betreffende uw dochters; kopieën van oude identiteitskaarten van uzelf, uw broer en uw moeder; twee foto's van verwondingen; kopieën van foto's van uw echtgenoot; kopieën van prints van de facebook van uw echtgenoot en diens vrienden; een kopie van uw huwelijksakte; een kopie van het rijbewijs, diploma's en de gehandicaptenkaart van uw broer; een kopie van een certificaat van uw moeder; twee originele attesten van de 'National Council For TIBB'; kopieën van foto's van een auto en een kopie van een soort eigendomsbewijs van de auto.

B. Motivering

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het dossier blijkt immers dat u in een rolstoel zit als gevolg van een spierziekte en u bent daarom moeilijk mobiel. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS. Er werd u de mogelijkheid gegeven om door familieleden te worden ondersteund in de gebouwen van het CGVS teneinde de juiste begeleiding te krijgen. Daarnaast werd voorzien in voldoende ruimte die rolstoelvriendelijk is. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u er op gewezen dat u ten aller tijde kon laten weten indien u, omwille van praktische zaken, beroep wilde doen op uw familieleden die in de wachtzaal van het CGVS verbleven en er werd in voldoende pauze voorzien (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u verschillende identiteitsstukken van uzelf, uw moeder en uw broer neerlegt. Echter betreffen deze stukken ten eerste slechts kopieën en ten tweede dateren alle stukken van lang geleden. De neergelegde kopieën van de identiteitskaarten dateren wat betreft uw broer van 2003 (geldig tot 2014), wat betreft uzelf van 2002 (geldig tot 2011) en wat betreft uw moeder gaat het om een oude versie uit de jaren '90. De neergelegde kopie van het rijbewijs van uw broer dateert van 2004 (geldig tot 2009). U geeft aldus een indicatie van uw identiteit, maar een recent en nog geldig origineel identiteitsstuk kan u niet voorleggen.

Daarnaast bestaat er onduidelijkheid over de wijze waarop u naar Europa reisde. Door geen zicht te geven op de uitreis uit Pakistan, de inreis in Europa en de wijze van reizen, ontstaat het vermoeden dat u bepaalde belangrijke zaken voor het CGVS tracht achter te houden. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat die de waarheid vertelt omtrent essentiële zaken als identiteit en uitreis uit het land van herkomst. U geeft aan dat de smokkelaar die uw reis naar Europa regelde zowel jullie paspoorten als identiteitskaarten zou hebben afgenomen bij uw aankomst in Brussel (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.2 en 6). Jullie geven aan dat u via Finland Europa was binnengekomen, hetgeen door een smokkelaar zou zijn geregeld. Jullie zouden in Finland in een huis hebben verbleven dat de smokkelaar regelde om dan naar een veilig land, België, door te reizen (zie verklaring DVZ vraag 31). Deze verklaringen komen weinig aannemelijk over. U geeft aan dat u niet wist met welk soort visum u van Pakistan naar Europa (Finland) reisde (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.7 en 8). Gezien de huidige strenge grenscontroles op de internationale luchthavens van Europa voor verkeer dat van buiten Europa afkomstig is en de kans dat u bij binnenkomst vragen worden gesteld, komt het niet geloofwaardig over dat u op geen enkele wijze iets wist van het visum of minstens de reden van uw reis. Men mag verwachten dat een smokkelaar u desgevallend zou hebben ingelicht over die (valse) reisreden.

Daarnaast heeft het CGVS informatie verzameld waardoor uw verklaringen over uw reisweg niet aannemelijk overkomen. U, uw moeder en uw broer verklaarden dat u via Finland Europa binnen reisde en dat jullie 27 of 28 dagen in Finland verbleven in een huis door de smokkelaar geregeld (zie verklaringen DVZ vraag 31 van u). Via het internet werd een artikel gevonden over uw familie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Het artikel kon door het CGVS gevonden worden op basis van de zoektermen "H.A." (de naam van uw broer) en "Wheelchair" via Google. Uit het artikel (zie artikel 'Story of unusual family from Pakistan') en de foto's kan worden opgemaakt dat u zich toen inderdaad in Finland of omstreken bevond, zoals blijkt uit één van de vier foto's waarop een voertuig is te zien met de melding 'Taxi Tampere'. Uit het artikel kan echter niet blijken dat u onderweg was met een smokkelaar en door deze in een huis werd ondergebracht in afwachting van het doorreizen naar België, in tegendeel zelfs. Dat uw verhaal op een website uit Oekraïne (<http://dmd.org.ua/istoriyi/story-of-unusual-family-from-pakistan/>) over de ziekte Duchenne (spierziekte) staat te lezen met verschillende foto's van u en uw familieleden is niet te rijmen met uw verklaring dat u in Finland in een huis van de smokkelaar verbleef in afwachting van een verder zetten van de reis naar België. Het bewuste artikel geeft geen datum weer. Maar uw broer verklaart in het artikel op die website dat jullie broer W. 27 jaar is, terwijl u na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België bij het afleggen van verklaringen bij de DVZ op 2 december 2019 aangeeft dat uw broer W. 30 jaar (geboren in 1989) oud is (zie verklaring DVZ vraag 17). Aldus kan men veronderstellen dat het artikel dateert van een tijd terug en dat u al langer dan augustus 2019 in Europa bent of bent geweest. Volledigheidshalve verwijst het CGVS hier naar het facebookprofiel van uw broer waarvan hij het bestaan zelf aan het CGVS aanbracht (zie nota's persoonlijk onderhoud H.A. CGVS p.12). Uit dat profiel kan worden opgemaakt dat hij contacten onderhoudt met personen uit Oekraïne die in hun familie of omgeving ook personen met een spierziekte hebben. Uit de prints die aan het administratieve dossier zijn toegevoegd, blijkt dat hij contacten onderhoudt met deze mensen. Aldus bestaat het vermoeden dat uw reis naar Finland en de contacten van uw broer met mensen en of organisaties in Oekraïne niet is geregeld door een smokkelaar maar op andere wijze door uzelf of uw familie is opgezet.

Verder blijkt uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat uw broer als lid geregistreerd staat bij Treat-nmd.

Op basis van bepaalde informatie die gevonden wordt lijkt het zelfs dat uw broer via deze organisatie zich kandidaat stelt voor deelname aan een congres van de organisatie Treat-nmd. Op zich is dat niet verwonderlijk. Immers blijkt ook uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat uw broer al eens een 'conference' in Singapore bijwoonde in maart 2018. Op de facebookpagina van de organisatie 'Chandelle Welfare Society' staan foto's van uw broer en enkele andere personen die aan een 'conference' in Singapore deelnemen. Ook deze prints zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Het is daarbij opvallend dat uw broer bij het CGVS verklaarde dat hij in 2016 een paspoort aanvraag om voor het werk naar het buitenland te gaan (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.3). Die reis werd geannuleerd en dus heeft uw broer zogenaamd zijn paspoort niet gebruikt, zegt hij. Dat komt niet overeen met de informatie die het CGVS vond en waaruit blijkt dat uw broer in Singapore was. Ook hier ontstaat het vermoeden dat jullie bewust bepaalde informatie willen achterhouden voor de asielinstanties. Wat er ook van zij, jullie leggen essentiële informatie als paspoorten niet voor waardoor het CGVS geen zicht krijgt op bepaalde belangrijke informatie om uw situatie juist te kunnen inschatten.

Wat betreft de door u voorgehouden reden van vertrek stelt het CGVS ook hier vast dat u niet altijd coherent bent in uw verklaringen en de voorgelegde documenten.

U verklaart dat u geen contact meer hebt met uw vader, uw broer en zus die in Pakistan achter bleven. U zou met uw vader geen contact meer hebben sinds een jaar voor uw vertrek uit Pakistan (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.3). U hebt nog een zus (S.) en een broer (W.) die in Pakistan zijn. U weet niet waar in Pakistan ze zich bevinden en u had geen contact meer met hen sinds aankomst in België. Ook uw broer H.A. verklaarde dat jullie geen contact meer hadden met hen omdat ze de kant van uw echtgenoot kozen in de ruzie tussen u en uw echtgenoot (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.7). Uw broer H.A. verklaarde zelfs dat hij het een beter idee vond geen contact meer te hebben. Echter blijkt uit nazicht van het facebookprofiel van uw broer dat er wel een vorm van communicatie is tussen hen. Uw broer H.A. 'liked' bepaalde berichten op het account van jullie broer W. en andersom. Uw broer W. 'liked' ook berichten op het facebookaccount van uw oudste dochter E.M. De prints hiervan zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is tussen minstens uw broers en uw broer W. en uw dochter. In het artikel op die website uit Oekraïne betreffende uzelf, uw broer en uw moeder dat hierboven staat beschreven, geeft uw broer ook zeer duidelijk aan wat uw zus en uw broer beroepshalve doen in Pakistan (zie artikel 'Story of unusual family from Pakistan'). Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is binnen jullie familie.

U legt een kopie neer van een juridisch stuk dat door u ondertekend is. U geeft aan dat het een soort van klacht is bij de rechtbank. Er staat een datum op van juli 2012. Het betreft volgens u een eis om onderhoudsgeld (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p. 20), hetgeen ook blijkt uit de vertaling die door het CGVS is gemaakt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd. Ten eerste is dit slechts een kopie. Dat het origineel eventueel in het politiekantoor zou blijven is aan te nemen, maar dan nog legt u geen gecertificeerde kopie of bewijs van het indienen van een klacht neer. Redelijkwijze kan dat verwacht worden, des te meer wanneer u aangeeft dat de klacht werd ingediend door uw vader met bijstand van een advocaat (zie opmerkingen van uw advocaat van 8 maart 2021 die aan het CGVS zijn overgemaakt in het dossier van uw moeder en waarin staat vermeld dat u deze documenten tekende thuis in de aanwezigheid van een advocaat). Ten tweede verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat het in Pakistan gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen. Ten derde staat op de tweede pagina het Engelse woord PREGNANT op verkeerde wijze gespeld. Dat net dit woord in het Engels staat gespeld is opvallend en weinig aannemelijk, zeker wanneer het verkeerd gespeld blijkt te zijn. Ten vierde geeft u aan dat uw dochter pas in oktober 2013 is geboren. U werd er tijdens het persoonlijk onderhoud dan ook meermaals op gewezen dat u in juli 2012 niet zwanger kon zijn van uw dochter die in oktober 2013 is geboren (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.20). U kon op geen enkele wijze daarop een duidelijk antwoord geven. Ook uw moeder R.Z. en uw broer H.A. werden hier duidelijk op gewezen zonder dat ze daar een duidelijke uitleg voor konden geven. Uw moeder R.Z. gaf te kennen dat u ten tijde van de klacht inderdaad zwanger was van uw jongste dochter (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS R.Z. p.8). Ze werd gevraagd naar een verklaring maar ze kwam niet verder dan dat de zwangerschap langer duurde dan normaal, wat geen afdoende verklaring is voor de tijdsperiode tussen juli 2012 en oktober 2013. Uw broer H.A. werd ook gewezen op deze onmogelijkheid waarop hij verklaarde geen kennis te hebben van deze zaken, hetgeen uiteraard geen afdoende verklaring is (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.10). Na het persoonlijk onderhoud kwam via uw advocaat een document van 8 maart 2021 met bepaalde opmerkingen over het persoonlijk

onderhoud toe. Daarin staat vermeld dat het in 2012 om een 'pseudo'-zwangerschap zou gaan. Dat uzelf, noch uw moeder R.Z., noch uw broer H.A. deze opmerking gaf tijdens de persoonlijke onderhouden, nadat er nochtans duidelijk was gewezen op deze vaststelling, is niet ernstig te noemen. Samen met de andere opmerkingen qua ongeloofwaardigheid kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan dit document.

Ook wat betreft de door u neergelegde kopieën van foto's van een auto moet het CGVS verschillende bedenkingen maken. Ten eerste legt u geen enkel stuk neer waaruit zou blijken dat er werkelijk een incident heeft plaatsgevonden. Indien u werkelijk werd beschoten en de auto daardoor in een zwaar ongeval betrokken was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat de politie of andere hulpdiensten zouden zijn tussen gekomen. U legt daar niets van voor. U verklaart zelfs dat er geen politie ter plaatse zou zijn gekomen, wat weinig aannemelijk overkomt gezien de beweerde ernst van het gebeuren (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.27 en 28). Ten tweede zijn de foto's op zich ook weinig overtuigend. Nergens zijn er enige kogelgaten zichtbaar, noch staat er ergens een datum bij vermeld, noch kan aan de schade van de auto worden afgeleid welk soort ongeval zich heeft voorgedaan. Ten derde is het bevreemdend dat u enerzijds aangeeft dat u, uw moeder, uw broer en uw twee dochters in de auto zouden zijn beschoten bij een incident in 2017 en dat u nadien, na zogenaamde verzoening, toch weer gaat inwonen bij uw echtgenoot (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.28). Als uitleg gaf u aan dat u door de druk van de mensen verplicht werd om vriendschap te sluiten. Gezien de ernst van het beweerde incident komt dit niet aannemelijk over en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten slotte merkt het CGVS op dat u aangeeft al vele jaren in Pakistan met uw echtgenoot problemen te hebben gekend. Echter moet het CGVS ook vaststellen dat u na vele zogenaamde incidenten, waarvan volgens u zelfs een incident waarbij u beschoten werd, steeds weer terugkeerde naar uw echtgenoot. Het CGVS moet ook vaststellen dat u slechts éénmaal effectief een klacht hebt ingediend bij de Pakistaanse overheid, een klacht waarvan de authenticiteit door het CGVS zelfs sterk betwijfeld wordt. Dat u na die zogenaamde zware problemen de beslissing nam om met uw moeder, uw broer en uw dochters Pakistan te verlaten zonder eerst opnieuw in Pakistan verder te zoeken naar een oplossing, doet verder afbreuk aan uw asielrelaas.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er nog op dat u, ondanks uw verblijf in Finland, geen verzoek tot internationale bescherming indiende in Finland. Indien u werkelijk omwille van een ernstige vrees Pakistan diende te verlaten en u werkelijk nood had aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u in Finland een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dat de smokkelaar u naar België wilde brengen is hier geen afdoende excuus. Dat u zelfs maar met een smokkelaar gereisd zou hebben is op basis van bovenstaande bevindingen niet geloofwaardig.

Wat betreft de documenten die u neerlegde en die in de bovenstaande beslissing nog niet aan bod kwamen, stelt het CGVS vast dat die de beslissing niet in positieve zin kunnen ombuigen. De oproeping van uw echtgenoot in een zaak met zijn tweede vrouw, van januari 2019, zegt niets over u. Het origineel bankbewijs van een betaling tussen uw moeder en uw echtgenoot zegt hooguit dat er financiële transacties waren tussen beiden, niets meer. De twee originele medische attesten betreffende uw dochters, twee foto's van verwondingen en de twee originele attesten van de 'National Council For TIBB' bevestigen de medische toestanden, maar zeggen niets over de concrete oorzaak of gevolgen van deze vaststellingen. Dat is evenzo voor de gehandicaptenkaart van uw broer. Het CGVS komt ten slotte hierna nog terug op de prints van foto's en facebookprofielen van uw echtgenoot waaruit bepaalde connecties zouden moeten blijken.

Aldus moet het CGVS besluiten dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan verschillende essentiële elementen in uw verzoek om internationale bescherming en aldus wordt u het statuut van vluchteling niet toegekend. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2020 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-security-situation-9> of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verdergezet. Zo is er in geheel Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten, alsook een vermindering van het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan en woonplaatsen (Lahore en Multan), dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab, gelegen in het oosten van Pakistan, wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Zowel de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), als Hizbul Ahrar (HuA), al-Qaeda en de Islamitische Staat (ISKP) zijn actief in de provincie. Voorts blijkt dat anti-India groepen zoals Lashkar-e Taiba (LeT) en Jaish-e Muhammad (JeM) hun hoofdkwartier en religieuze faciliteiten hebben in Zuid-Punjab.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie de dichtst bevolkte regio van Pakistan is en ruw geschat 110 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2019 182 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode vijf aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden. Tijdens de eerste helft van 2020 vonden er volgens ACLED 12 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 9 en PICSS van 16 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Bovendien blijkt dat er weliswaar sprake was van een lichte toename van het aantal veiligheidsincidenten in 2019 in vergelijking met 2018. Echter, het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt.

Uit de dezelfde informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab hoofdzakelijk doelgericht van aard is en de vorm aanneemt van sektarisch geweld, etno-politiek geweld, terroristische aanslagen, en crimineel geweld. Verder wordt melding gemaakt van veiligheidsoperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van TTP, Hizbul Ahrar (HuA), LeJ en ISKP gearresteerd of gedood werden. Het gros van de in Punjab geregistreerde incidenten vond plaats in Lahore, de provinciale hoofdstad van Punjab en de tweede grootste stad van het land.

UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. U bent een vrouw die gehandicapt is, maar u was gehuwd en u werd ondersteund door minstens uw moeder en uw broer. Uw broer had werk en woonde in Multan met uw moeder. Dat uw echtgenoot, uw vader en uw zus niet achter u zouden staan, acht het CGVS niet aangetoond door u. Aldus gaat het CGVS er van uit dat u in Pakistan een voldoende opvangnetwerk hebt. U hebt mogen studeren en u was in staat om te reizen tussen Multan en Lahore en u kon met uw moeder en broer naar Europa reizen. Aldus bent u in staat om zich voldoende te onderhouden. U en uw familieleden beschikten ook allen over een paspoort. En nergens hebt u, noch uw moeder of broer, enige melding gemaakt van financiële problemen die van die ernst zouden zijn dat u niet in levensonderhoud zijn kunnen worden voorzien. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve verwijst het CGVS hier nog naar uw verklaringen over de connecties die uw echtgenoot zou hebben met politici en eventueel ook mensen in het politieapparaat. U tracht dit te staven met stukken die verwijzen naar de sociale media van uw echtgenoot. Vooreerst stelt het CGVS hier opnieuw vast dat aan uw beweerde problemen, uw profiel en reisweg geen geloof kan worden gehecht waardoor de eventuele connecties van uw echtgenoot ook niet echt relevant zijn. Daarnaast wijst het onderhouden van connecties op sociale media en binnen een politieke partij er ook niet noodzakelijk op dat iemand in Pakistan totaal wetteloos zijn ding kan doen. En ten slotte herhaalt het CGVS dat u slechts éénmaal een klacht indiende tegen uw echtgenoot en dat u na die klacht opnieuw bij hem introk. Verdere acties tegen uw echtgenoot, of acties die naar een scheiding zouden leiden, hebt u blijkbaar niet ondernomen, hetgeen afbreuk doet aan de beweerde ernst van het zogenaamde asielrelaas.

Ten slotte verwijst het CGVS naar de opmerkingen die uw advocaat toevoegde aan uw administratief dossier als reactie op de nota's van het persoonlijk onderhoud. Uw advocaat gaf een aantal kleine aanpassingen wat betreft het persoonlijk onderhoud. Deze opmerkingen doen op geen enkele wijze afbreuk aan de bovenstaande beslissing en betreffen voornamelijk kleine correcties.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster, R.Z., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 17/09/2019

Overdracht CGVS: 04/12/2019

Er werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een persoonlijk onderhoud georganiseerd op 15 februari 2021 van 14.40 uur tot 16.20 uur, in het bijzijn van een tolk die het Urdu machtig is. Uw advocaat Goos A. was daarbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te hebben en in Lahore te zijn geboren. Uw dochter, M.M. (OV (...)), huwde in 2002 met H.S.

Ze woonde met hem in Multan en ze kregen twee dochters, geboren 10 januari 2004 en 15 oktober 2013. Uw dochter en ook uw zoon, H.A. (OV (...)), lijden aan een spierziekte en daardoor belandden beiden in een rolstoel. U woonde de laatste jaren bij uw zoon in Lahore. Het huwelijk van uw dochter liep niet goed. Verschillende keren onttaardde discussies in ruzie en zou ze bij u en uw zoon in Lahore zijn ingetrokken. Zodra er een verzoening kwam ging ze weer bij haar echtgenoot wonen in Multan. Haar echtgenoot heeft in 2010 een tweede vrouw genomen met wie hij eveneens twee kinderen had. In 2012, na een zoveelste ruzie, zou uw dochter een klacht hebben ingediend tegen H.S., waarvan jullie een kopie neerleggen en waarin staat vermeld dat uw dochter zwanger was. Bij een later incident zou u, onderweg tussen Multan en Lahore met uw zoon en uw dochter, zijn beschoten. De auto raakte van de baan, maar niemand raakte ernstig gewond. Jullie verdenken dat de echtgenoot van uw dochter hierbij betrokken zou zijn. In 2018 kwam het weer tot een ruzie en uw dochter trok definitief in bij u en uw zoon in Lahore. Jullie zouden dan in 2019 Pakistan hebben verlaten uit vrees voor verdere problemen met de echtgenoot van uw dochter. U reisde samen met uw zoon en dochter en haar twee kinderen. U reisde met uw eigen paspoort van Pakistan naar Finland en van Finland naar België waar u op 17 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. De smokkelaar die de reis regelde zou bij aankomst in Brussel uw paspoort en identiteitskaart hebben afgenomen.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie volgende stukken neer: een originele oproepingsbrief voor de echtgenoot van uw dochter door zijn tweede vrouw geregeld daterend van januari 2019; een kopie van de aanklacht tegen de echtgenoot van uw dochter in 2012; een origineel bankbewijs van een betaling tussen uzelf en de echtgenoot van uw dochter; twee originele medische attesten betreffende de dochters van uw dochter; kopieën van oude identiteitskaarten van uzelf, uw zoon en uw dochter; twee foto's van verwondingen; kopieën van foto's van de echtgenoot van uw dochter; kopieën van prints van de facebook van de echtgenoot van uw dochter en diens vrienden; een kopie van de huwelijksakte van uw dochter; een kopie van het rijbewijs, diploma's en de gehandicaptenkaart van uw zoon; een kopie van een certificaat van uzelf; twee originele attesten van de 'National Council For TIBB'; kopieën van foto's van een auto en een kopie van een soort eigendomsbewijs van de auto.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U diende een verzoek in samen met uw zoon en dochter die in een rolstoel zitten. Ten aanzien van hen heeft het CGVS dan ook bijzondere maatregelen genomen in de zin dat u hen kon begeleiden binnen het CGVS. Aldus werden er uzelf geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u verschillende identiteitsstukken van uzelf, uw dochter en uw zoon neerlegt. Echter betreffen deze stukken ten eerste slechts kopieën en ten tweede dateren alle stukken van lang geleden. De neergelegde kopieën van de identiteitskaarten dateren wat betreft uw zoon van 2003 (geldig tot 2014), wat betreft uw dochter van 2002 (geldig tot 2011) en wat betreft uzelf gaat het om een oude versie uit de jaren '90. De neergelegde kopie van het rijbewijs van uw zoon dateert van 2004 (geldig tot 2009). U geeft aldus een indicatie van uw identiteit, maar een recent en nog geldig origineel identiteitsstuk kan u niet voorleggen.

Daarnaast bestaat er onduidelijkheid over de wijze waarop u naar Europa reisde. Door geen zicht te geven op de uitreis uit Pakistan, de inreis in Europa en de wijze van reizen, ontstaat het vermoeden dat u bepaalde belangrijke zaken voor het CGVS tracht achter te houden. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat die de waarheid vertelt omtrent essentiële zaken als identiteit en uitreis uit het land van herkomst. U geeft aan dat de smokkelaar die uw reis naar Europa regelde jullie paspoorten zou hebben afgenomen (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.2). Jullie geven aan dat u via Finland Europa was binnengekomen, hetgeen door een smokkelaar zou zijn geregeld. Jullie zouden in Finland in een huis hebben verbleven dat de smokkelaar regelde om dan naar een veilig land, België, door te reizen (zie verklaring DVZ vraag 31).

Deze verklaringen komen weinig aannemelijk over. U geeft aan dat u niet wist met welk soort visum u van Pakistan naar Europa (Finland) reisde (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.6).

Gezien de huidige strenge grenscontroles op de internationale luchthavens van Europa voor verkeer dat van buiten Europa afkomstig is en de kans dat u bij binnenkomst vragen worden gesteld, komt het niet geloofwaardig over dat u op geen enkele wijze iets wist van het visum of minstens de reden van uw reis. Men mag verwachten dat een smokkelaar u desgevallend zou hebben ingelicht over die reisreden.

Daarnaast heeft het CGVS informatie verzameld waardoor uw verklaringen over uw reisweg niet aannemelijk overkomen. U, uw dochter en uw zoon verklaarden dat u via Finland Europa binnen reisde en dat jullie 27 of 28 dagen in Finland verbleven in een huis door de smokkelaar geregeld (zie verklaringen DVZ vraag 31). Via het internet werd een artikel gevonden over uw familie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Het artikel kon door het CGVS gevonden worden op basis van de zoektermen "H.A." (de naam van uw zoon) en "Wheelchair" via Google. Uit het artikel en de foto's kan worden opgemaakt dat u zich toen inderdaad in Finland of omstreken bevond, zoals blijkt uit één van de vier foto's waarop een voertuig is te zien met de melding 'Taxi Tampere'. Uit het artikel kan echter niet blijken dat u onderweg was met een smokkelaar en door deze in een huis werd ondergebracht in afwachting van het doorreizen naar België, in tegendeel zelfs. Dat uw verhaal op een website uit Oekraïne (<http://dmd.org.ua/istoriyi/story-of-unusual-family-from-pakistan/>) over de ziekte Duchenne (spierziekte) staat te lezen met verschillende foto's van u en uw familieleden is niet te rijmen met uw verklaring dat u in Finland in een huis van de smokkelaar verbleef in afwachting van een verder zetten van de reis naar België. Het bewuste artikel geeft geen datum weer. Maar uw zoon verklaart in het artikel op die website dat uw andere zoon W. 27 jaar is. Afgaande op de geboortedatum van uw zoon W. (zie verklaring DVZ vraag 16), zijnde 24 oktober 1989, zou het artikel dateren van rond 2016. Nochtans zouden jullie pas in 2019 Pakistan hebben verlaten. Dit zijn tegenstrijdige verklaringen. Volledigheidshalve verwijst het CGVS hier naar het facebookprofiel van uw zoon waarvan hij het bestaan zelf aan het CGVS aanbracht (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.12). Uit dat profiel kan worden opgemaakt dat hij contacten onderhoudt met personen uit Oekraïne die in hun familie of omgeving ook personen met een spierziekte hebben. Uit de prints die aan het administratieve dossier zijn toegevoegd, blijkt dat hij contacten onderhoudt met deze mensen. Aldus bestaat het vermoeden dat uw reis naar Finland en de contacten van uw zoon met mensen en of organisaties in Oekraïne niet is geregeld door een smokkelaar maar op andere wijze door uzelf of uw familie is opgezet.

Verder blijkt uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat uw zoon als lid geregistreerd staat bij Treat-nmd. Op basis van bepaalde informatie die gevonden wordt lijkt het zelfs dat hij via deze organisatie zich kandidaat stelt voor deelname aan een congres van de organisatie Treat-nmd. Op zich is dat niet verwonderlijk. Immers blijkt ook uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat uw zoon al eens een 'conference' in Singapore bijwoonde in maart 2018. Op de facebookpagina van de organisatie 'Chandelle Welfare Society' staan foto's van uw zoon en enkele andere personen die aan een 'conference' in Singapore deelnemen. Ook deze prints zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Het is daarbij opvallend dat uw zoon bij het CGVS verklaarde dat hij in 2016 een paspoort aanvraag om voor het werk naar het buitenland te gaan (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.3). Die reis werd geannuleerd en dus heeft hij zogenaamd zijn paspoort niet gebruikt. Dat komt niet overeen met de informatie die het CGVS vond en waaruit blijkt dat uw zoon in Singapore was. Ook hier ontstaat het vermoeden dat jullie bewust bepaalde informatie willen achterhouden voor de asielinstanties. Wat er ook van zij, jullie leggen essentiële informatie als paspoorten niet voor waardoor het CGVS geen zicht krijgt op bepaalde belangrijke informatie om uw situatie juist te kunnen inschatten.

Wat betreft de door u voorgehouden reden van vertrek stelt het CGVS ook hier vast dat u niet altijd coherent bent in uw verklaringen en de voorgelegde documenten.

U verklaart dat u geen contact meer hebt met uw echtgenoot die in Pakistan achter bleef (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.2, 3 en 11). U hebt nog een dochter (S.) en een zoon (W.) die in Pakistan zijn. Uw zoon H.A. verklaarde dat jullie geen contact meer hadden met hen omdat ze de kant van de echtgenoot van uw dochter kozen in de ruzie tussen u hen (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.7). Uw zoon verklaarde zelfs dat hij het een beter idee vond geen contact meer te hebben. Echter blijkt uit nazicht van het facebookprofiel van uw zoon dat er wel een vorm van communicatie is tussen hen. Uw zoon H.A. 'liked' bepaalde berichten op het account van uw andere zoon W. en andersom. Uw zoon W. 'liked' ook berichten op het facebookaccount van uw kleindochter E.M.. De prints hiervan zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is tussen minstens uw twee zonen uw kleindochter.

In het artikel op die website uit Oekraïne betreffende uw familie dat hierboven staat beschreven, geeft uw zoon ook zeer duidelijk aan wat zijn zus en broer beroepshalve doen in Pakistan (zie artikel 'Story of unusual family from Pakistan'). Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is binnen jullie familie.

U legt een kopie neer van een juridisch stuk dat door uw dochter ondertekend is. U geeft aan dat het een soort van klacht is bij de rechtbank. Er staat een datum op van juli 2012, maar het stuk komt weinig geloofwaardig over. Ten eerste is dit slechts een kopie. Dat het origineel eventueel in het politiekantoor zou blijven is aan te nemen, maar dan nog legt u geen gecertificeerde kopie of bewijs van het indienen van een klacht neer. Redelijkerwijze kan dat verwacht worden, des te meer wanneer u aangeeft dat de klacht werd ingediend door uw echtgenoot met bijstand van een advocaat (zie opmerkingen van uw advocaat van 8 maart 2021 die aan het CGVS zijn overgemaakt en waarin staat vermeld dat uw dochter deze documenten tekende thuis in de aanwezigheid van een advocaat). Ten tweede verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat het in Pakistan gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen. Ten derde staat op de tweede pagina het Engelse woord PREGNANT op verkeerde wijze gespeld. Dat net dit woord in het Engels staat gespeld is opvallen en weinig aannemelijk. Ten vierde blijkt dat uw kleindochter pas in oktober 2013 is geboren. U gaf nochtans te kennen dat uw dochter ten tijde van de klacht (juli 2012) inderdaad zwanger was van uw kleindochter (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.8). U werd gevraagd naar een verklaring maar u kwam niet verder dan dat de zwangerschap langer duurde dan normaal, wat geen afdoende verklaring is voor de tijdsperiode tussen juli 2012 en oktober 2013. Na het persoonlijk onderhoud kwam via uw advocaat een document van 8 maart 2021 met bepaalde opmerkingen over het persoonlijk onderhoud toe. Daarin staat vermeld dat het in 2012 om een 'pseudo'-zwangerschap zou gaan. Dat uzelf, noch uw zoon of dochter deze opmerking gaf tijdens de persoonlijke onderhouden, nadat er nochtans duidelijk was gewezen op deze vaststelling, is niet ernstig te noemen. Samen met de andere opmerkingen qua ongeloofwaardigheid kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan dit document.

Ook wat betreft de door u neergelegde kopieën van foto's van een auto moet het CGVS verschillende bedenkingen maken. Ten eerste legt u geen enkel stuk neer waaruit zou blijken dat er werkelijk een incident plaatsvond. Indien u werkelijk werd beschoten en de auto daardoor in een zwaar ongeval betrokken was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat de politie of andere hulpdiensten zouden zijn tussen gekomen. U legt daar niets van voor. U verklaart zelfs dat er geen politie ter plaatse zou zijn gekomen, wat weinig aannemelijk overkomt gezien de beweerde ernst van het gebeuren (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.10). Ten tweede zijn de foto's op zich ook weinig overtuigend. Nergens zijn er enige kogelgaten zichtbaar, noch staat er ergens een datum bij vermeld, noch kan aan de schade van de auto worden afgeleid welk soort ongeval zich heeft voorgedaan. Ten derde is het bevreemdend dat u enerzijds aangeeft dat u, uw dochter M.M., uw zoon H.A. en uw twee kleindochters in de auto zouden zijn beschoten bij een incident in 2017 door toedoen van de echtgenoot van uw dochter. Maar uw dochter zou nadien, na een zogenaamde verzoening, toch weer gaat inwonen bij haar echtgenoot (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS M.M. p.28). Gezien de ernst van het beweerde incident komt dit niet aannemelijk over en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten slotte merkt het CGVS op dat u weliswaar aangeeft dat er vele en serieuze problemen waren tussen uw dochter en haar echtgenoot. Maar het CGVS moet ook vaststellen dat uw familie slechts éénmaal effectief een klacht zou hebben ingediend bij de Pakistaanse overheid, een klacht waarvan de authenticiteit door het CGVS zelfs sterk betwijfeld wordt. Dat u na die zogenaamde zware problemen de beslissing nam om met uw zoon en dochter en uw twee kleindochters Pakistan te verlaten zonder eerst opnieuw in Pakistan verder te zoeken naar een oplossing, doet verder afbreuk aan uw asielrelaas.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er nog op dat u, ondanks uw verblijf in Finland, geen verzoek tot internationale bescherming indiende in Finland. Indien u werkelijk omwille van een ernstige vrees Pakistan diende te verlaten en u werkelijk nood had aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u in Finland een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dat de smokkelaar u naar België wilde brengen is hier geen afdoende excuus. Dat u zelfs maar met een smokkelaar gereisd zou hebben is op basis van bovenstaande bevindingen niet geloofwaardig.

Wat betreft de documenten die u neerlegde en die in de bovenstaande beslissing nog niet aan bod kwamen, stelt het CGVS vast dat die de beslissing niet in positieve zin kunnen ombuigen. De oproeping van de echtgenoot van uw dochter in een zaak met zijn tweede vrouw, van januari 2019, zegt niets over u. Het origineel bankbewijs van een betaling tussen uzelf en de echtgenoot van uw dochter zegt hooguit dat er financiële transacties waren tussen beiden, niets meer. De twee originele medische attesten betreffende uw kleindochters, de foto's van verwondingen en de twee originele attesten van de 'National

Council For TIBB' bevestigen de medische toestanden, maar zeggen niets over de concrete oorzaak of gevolgen van deze vaststellingen. Dat is evenzo voor de gehandicaptenkaart van uw zoon. Het CGVS komt ten slotte hierna nog terug op de prints van foto's en facebookprofielen van de echtgenoot van uw dochter waaruit bepaalde connecties zouden moeten blijken.

Aldus moet het CGVS besluiten dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan verschillende essentiële elementen in uw verzoek om internationale bescherming en aldus wordt u het statuut van vluchteling niet toegekend. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2020 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-security-situation-9> of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verdergezet. Zo is er in geheel Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten, alsook een vermindering van het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan en woonplaatsen (Lahore en Multan), dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Pinjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab, gelegen in het oosten van Pakistan, wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Zowel de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), als Hizbul Ahrar (HuA), al-Qaeda en de Islamitische Staat (ISKP) zijn actief in de provincie. Voorts blijkt dat anti-India groepen zoals Lashkar-e Taiba (LeT) en Jaish-e Muhammad (JeM) hun hoofdkwartier en religieuze faciliteiten hebben in Zuid-Punjab.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie de dichtst bevolkte regio van Pakistan is en ruw geschat 110 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2019 182 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode vijf aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden. Tijdens de eerste helft van 2020 vonden er volgens ACLED 12 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 9 en PICSS van 16 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Bovendien blijkt dat er weliswaar sprake was van een lichte toename van het aantal veiligheidsincidenten in 2019 in vergelijking met 2018. Echter, het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt.

Uit de dezelfde informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab hoofdzakelijk doelgericht van aard is en de vorm aanneemt van sektarisch geweld, etno-politiek geweld, terroristische aanslagen, en crimineel geweld. Verder wordt melding gemaakt van veiligheidsoperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van TTP, Hizbul Ahrar (HuA), LeJ en ISKP gearresteerd of gedood werden. Het gros van de in Punjab geregistreerde incidenten vond plaats in Lahore, de provinciale hoofdstad van Punjab en de tweede grootste stad van het land.

UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. U bent een vrouw die minstens twee gehandicapte kinderen heeft, maar u bent gehuwd en u werd ondersteund door minstens uw zoon en uw dochter. Dat uw echtgenoot niet achter u zou staan, acht het CGVS weinig geloofwaardig. Aldus gaat het CGVS er van uit dat u in Pakistan een voldoende opvangnetwerk hebt. Uw kinderen hebben mogen/kunnen studeren en u was in staat om te reizen tussen Multan en Lahore en u kon met uw kinderen naar Europa reizen. Aldus bent u in staat om zich voldoende te onderhouden. U en uw familieleden beschikten ook allen over een paspoort. Uw zoon H.A. had ook een job. En nergens hebt u zelf enige melding gemaakt van financiële problemen dermate ernstig dat u niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve verwijst het CGVS hier nog naar uw verklaringen over de connecties die de echtgenoot van uw dochter zou hebben met politici en eventueel ook mensen in het politieapparaat. U tracht dit te staven met stukken die verwijzen naar de sociale media van hem. Vooreerst stelt het CGVS hier opnieuw vast dat aan uw beweerde problemen, uw profiel en reisweg geen geloof kan worden gehecht waardoor de eventuele connecties van de echtgenoot van uw dochter ook niet echt relevant zijn. Daarnaast wijst het onderhouden van connecties op sociale media en binnen een politieke partij er ook niet noodzakelijk op dat iemand in Pakistan totaal wetteloos zijn ding kan doen. En ten slotte herhaalt het CGVS dat uw familie slechts éénmaal een klacht indiende tegen de echtgenoot van uw dochter en dat uw dochter na die klacht opnieuw bij hem introk. Verdere acties tegen hem, of acties die naar een scheiding zouden leiden, hebt u of uw familie blijkbaar niet ondernomen, hetgeen afbreuk doet aan de beweerde ernst van het zogenaamde asielaanvraag.

Ten slotte verwijst het CGVS naar de opmerkingen die uw advocaat toevoegde aan uw administratief dossier als reactie op de nota's van het persoonlijk onderhoud. Uw advocaat gaf een aantal kleine aanpassingen wat betreft het persoonlijk onderhoud van uw moeder. Deze opmerkingen doen op geen enkele wijze afbreuk aan de bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, H.A., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 17/09/2019

Overdracht CGVS: 04/12/2019

Er werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een persoonlijk onderhoud georganiseerd op 16 februari 2021 van 9.10 uur tot 11.10 uur, in het bijzijn van een tolk die het Urdu machtig is. Uw advocaat Goos A. was daarbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te hebben en in Lahore te zijn geboren. Uw zus, M.M. (OV (...)), huwde in 2002 met H.S.. Ze woonde met hem in Multan en ze kregen twee dochters, geboren 10 januari 2004 en 15 oktober 2013. Uzelf en uw zus lijden aan een spierziekte en daardoor belandden jullie beiden in een rolstoel. U bent niet gehuwd en u woonde de laatste jaren in Lahore waar u een job had. Uw moeder woonde de laatste jaren bij u in Lahore. Het huwelijk van uw zus liep niet goed. Verschillende keren onttaarde discussies in ruzie en zou ze bij u in Lahore zijn ingetrokken. Zodra er een verzoening kwam ging ze weer bij haar echtgenoot wonen in Multan. Haar echtgenoot heeft in 2010 een tweede vrouw genomen met wie hij eveneens twee kinderen had. In 2012, na een zoveelste ruzie, zou uw zus een klacht hebben ingediend tegen H.S., waarvan jullie een kopie neerleggen en waarin staat vermeld dat uw zus zwanger was. Bij een later incident zou u, onderweg tussen Multan en Lahore met uw moeder en uw zus, zijn beschoten. De auto raakte van de baan, maar niemand raakte ernstig gewond. Jullie verdenken dat de echtgenoot van uw zus hierbij betrokken zou zijn. In 2018 kwam het weer tot een ruzie en uw zus trok definitief in bij u en uw moeder. Jullie zouden dan in 2019 Pakistan hebben verlaten uit vrees voor verdere problemen met de echtgenoot van uw zus. U reisde samen met uw moeder R.Z. (OV (...)) en uw zus en haar twee kinderen. U reisde met uw eigen paspoort van Pakistan naar Finland en van Finland naar België waar u op 17 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. De smokkelaar die de reis regelde zou bij aankomst in Brussel uw paspoort en identiteitskaart hebben afgenomen.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie volgende stukken neer: een originele oproepingsbrief voor de echtgenoot van uw zus door zijn tweede vrouw geregeld daterend van januari 2019; een kopie van de aanklacht tegen de echtgenoot van uw zus in 2012; een origineel bankbewijs van een betaling tussen uw moeder en de echtgenoot van uw zus; twee originele medische attesten betreffende de dochters van uw zus; kopieën van oude identiteitskaarten van uzelf, uw zus en uw moeder; twee foto's van verwondingen; kopieën van foto's van de echtgenoot van uw zus; kopieën van prints van de facebook van de echtgenoot van uw zus en diens vrienden; een kopie van de huwelijksakte van uw zus; een kopie van het rijbewijs, diploma's en de gehandicaptenkaart van uzelf; een kopie van een certificaat van uw moeder; twee originele attesten van de 'National Council For TIBB'; kopieën van foto's van een auto en een kopie van een soort eigendomsbewijs van de auto.

B. Motivering

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het dossier blijkt immers dat u in een rolstoel zit als gevolg van een spierziekte en u bent daarom moeilijk mobiel. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS. Er werd u de mogelijkheid gegeven om door familieleden te worden ondersteund in de gebouwen van het CGVS teneinde de juiste begeleiding te krijgen. Daarnaast werd voorzien in voldoende ruimte die rolstoelvriendelijk is. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u er op gewezen dat u ten aller tijde kon laten weten indien u, omwille van praktische zaken, beroep wilde doen op uw familieleden die in de wachtzaal van het CGVS verbleven (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.2). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u verschillende identiteitsstukken van uzelf, uw moeder en uw zus neerlegt. Echter betreffen deze stukken ten eerste slechts kopieën en ten tweede dateren alle stukken van lang geleden. De neergelegde kopieën van de identiteitskaarten dateren wat betreft uzelf van 2003 (geldig tot 2014), wat betreft uw zus van 2002 (geldig tot 2011) en wat betreft uw moeder gaat het om een oude versie uit de jaren '90. De neergelegde kopie van het rijbewijs van uzelf dateert van 2004 (geldig tot 2009). U geeft aldus een indicatie van uw identiteit, maar een recent en nog geldig origineel identiteitsstuk kan u niet voorleggen.

Daarnaast bestaat er onduidelijkheid over de wijze waarop u naar Europa reisde. Door geen zicht te geven op de uitreis uit Pakistan, de inreis in Europa en de wijze van reizen, ontstaat het vermoeden dat u bepaalde belangrijke zaken voor het CGVS tracht achter te houden. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat die de waarheid vertelt omtrent essentiële zaken als identiteit en uitreis uit het land van herkomst. U geeft aan dat de smokkelaar die uw reis naar Europa regelde zowel jullie paspoorten als identiteitskaarten zou hebben afgenomen bij uw aankomst in Brussel (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.3). Jullie geven aan dat u via Finland Europa was binnengekomen, hetgeen door een smokkelaar zou zijn geregeld. Jullie zouden in Finland in een huis hebben verbleven dat de smokkelaar regelde om dan naar een veilig land, België, door te reizen. Jullie bleven in een huis in Finland omdat de smokkelaar de reis nog verder moest regelen, verklaarde u (zie verklaring DVZ vraag 31). Deze verklaringen komen weinig aannemelijk over. U geeft aan dat u niet zeker wist met welk soort visum u van Pakistan naar Europa (Finland) reisde (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.11). Zo wist u niet wat u zou moeten vertellen indien u bij aankomst in Finland vragen zouden worden gesteld over uw reisdoel. Gezien de huidige strenge grenscontroles op de internationale luchthavens van Europa voor verkeer dat van buiten Europa afkomstig is en de kans dat u bij binnenkomst vragen worden gesteld, komt het niet geloofwaardig over dat u op geen enkele wijze iets wist van het visum of minstens de reden van uw reis. Men mag verwachten dat een smokkelaar u desgevallend zou hebben ingelicht over die reisreden.

Daarnaast heeft het CGVS informatie verzameld waardoor uw verklaringen over uw reisweg niet aannemelijk overkomen. U, uw moeder en uw zus verklaarden dat u via Finland Europa binnen reisde en dat jullie 27 of 28 dagen in Finland verbleven in een huis door de smokkelaar geregeld (zie verklaringen DVZ vraag 31). Via het internet werd een artikel (zie artikel 'Story of unusual family from Pakistan') gevonden over uw familie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Het artikel kon door het CGVS gevonden worden op basis van de zoektermen "H.A." en "Wheelchair" via Google. Uit het artikel en de foto's kan worden opgemaakt dat u zich toen inderdaad in Finland of omstreken bevond, zoals blijkt uit één van de vier foto's waarop een voertuig is te zien met de melding 'Taxi Tampere'. Uit het artikel kan echter niet blijken dat u onderweg was met een smokkelaar en door deze in een huis werd ondergebracht in afwachting van het doorreizen naar België, in tegendeel zelfs. Dat uw verhaal op een website uit Oekraïne (<http://dmd.org.ua/istoriyi/story-of-unusual-family-from-pakistan/>) over de ziekte Duchenne (spierziekte) staat te lezen met verschillende foto's van u en uw familieleden is niet te rijmen met uw verklaring dat u in Finland in een huis van de smokkelaar verbleef in afwachting van een verder zetten van de reis naar België. Het bewuste artikel geeft geen datum weer. Maar u verklaart in het artikel op die website dat jullie broer W. 27 jaar oud is, terwijl u na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België bij het afleggen van verklaringen bij de DVZ op 2 december 2019 aangeeft dat uw broer W. 30 jaar oud is (zie verklaring DVZ vraag 17). Aldus kan men veronderstellen dat het artikel dateert van een tijd terug en dat u al langer dan augustus 2019 in Europa bent of bent geweest. Volledigheidshalve verwijst het CGVS hier naar het facebookprofiel van uzelf waarvan u het bestaan zelf aan het CGVS aanbracht (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Uit dat profiel kan worden opgemaakt dat u contacten onderhoudt met personen uit Oekraïne die in hun familie of omgeving ook personen met een spierziekte hebben. Uit de prints die aan het administratieve dossier zijn toegevoegd, blijkt dat u contacten onderhoudt met deze mensen. Aldus bestaat het vermoeden dat uw reis naar Finland en de contacten met mensen en of organisaties in Oekraïne niet is geregeld door een smokkelaar maar op andere wijze door uzelf of uw familie is opgezet.

Verder blijkt uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat u als lid geregistreerd staat bij Treatnmd. Op basis van bepaalde informatie die gevonden wordt lijkt het zelfs dat u zich via deze organisatie kandidaat stelt voor deelname aan een congres van de organisatie Treatnmd.

Op zich is dat niet verwonderlijk. Immers blijkt ook uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat u al eens een 'conference' in Singapore bijwoonde in maart 2018. Op de facebookpagina van de organisatie 'Chandelle Welfare Society' staan foto's van uzelf en enkele andere personen die aan een 'conference' in Singapore deelnemen. Ook deze prints zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Het is daarbij opvallend dat u bij het CGVS verklaarde dat u in 2016 een paspoort aanvraag om voor het werk naar het buitenland te gaan (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.3). Die reis werd gecancelled en dus heeft u zogenaamd het paspoort niet gebruikt. Dat komt niet overeen met de informatie die het CGVS vond en waaruit blijkt dat u in Singapore was. Ook hier ontstaat het vermoeden dat u en uw familie bewust bepaalde informatie willen achterhouden voor de asielinstanties. Wat er ook van zij, jullie leggen essentiële informatie als paspoorten niet voor waardoor het CGVS geen zicht krijgt op bepaalde belangrijke informatie om uw situatie juist te kunnen inschatten.

Wat betreft de door u voorgehouden reden van vertrek stelt het CGVS ook hier vast dat u niet altijd coherent bent in uw verklaringen en de voorgelegde documenten.

U verklaart dat u geen contact meer hebt met uw vader, uw broer en zus die in Pakistan achter bleven. U zou uw vader niet meer hebben gezien sinds ongeveer 2017 (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.7). U hebt nog een zus (S.) en een broer (W.) die in Pakistan zijn. U zegt dat ze bij uw vader zijn. U verklaart dat jullie geen contact meer hadden omdat ze de kant van de echtgenoot van uw zus kozen in de ruzie tussen uw zus en haar echtgenoot (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.7). U verklaarde zelfs dat u het een beter idee vond geen contact meer te hebben. Echter blijkt uit nazicht van uw facebookprofiel dat u zelf aangaf dat er wel een vorm van communicatie is tussen jullie. Uzelf 'liked' bepaalde berichten op het account van jullie broer W. en andersom. Uw broer W. 'liked' ook berichten op het facebookaccount van de oudste dochter van uw zus, E.M.. De prints hiervan zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is tussen minstens uzelf en uw broer W. en de dochter van uw zus. In het artikel op die website uit Oekraïne betreffende uzelf, uw zus en uw moeder dat hierboven staat beschreven, geeft u zelf ook zeer duidelijk aan wat uw zus en uw broer beroepshalve doen in Pakistan (zie artikel 'Story of unusual family from Pakistan'). Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is binnen jullie familie.

Jullie leggen een kopie neer van een juridisch stuk dat door uw zus ondertekend is. U geeft aan dat het een soort van klacht is bij de rechtbank om van haar echtgenoot ondersteuning af te dwingen (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.9). Er staat een datum op van juli 2012. Het CGVS stelt zich vagen bij de waarachtigheid van dit document. Ten eerste is dit slechts een kopie. Dat het origineel eventueel in het politiekantoor zou blijven is aan te nemen, maar dan nog legt u geen gecertificeerde kopie of bewijs van het indienen van een klacht neer. Redelijkerwijze kan dat verwacht worden, des te meer wanneer u aangeeft dat de klacht werd ingediend door uw vader met bijstand van een advocaat (zie opmerkingen van uw advocaat van 8 maart 2021 die aan het CGVS zijn overgemaakt en waarin staat vermeld dat uw zus deze documenten tekende thuis in de aanwezigheid van een advocaat). Ten tweede verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat het in Pakistan gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen. Ten derde staat op de tweede pagina het Engelse woord PREGNANT op verkeerde wijze gespeld. Dat net dit woord in het Engels staat gespeld is opvallend en weinig aannemelijk. Ten vierde geeft u aan dat de jongste dochter van uw zus in oktober 2013 is geboren. U werd er tijdens het persoonlijk onderhoud dan ook meermaals op gewezen dat uw zus in juli 2012 niet zwanger kon zijn van een dochter die in oktober 2013 is geboren (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.10). Uw verklaring dat u daar geen kennis van hebt of niet weet welke medische stukken er zijn, kan uiteraard niet als excuus dienen voor deze vastgestelde tegenstrijdigheid. Ook uw moeder R.Z. en uw zus M.M. zelf werden hier duidelijk op gewezen zonder dat ze daar een duidelijke uitleg voor konden geven. Uw moeder R.Z. gaf te kennen dat uw zus ten tijde van de klacht inderdaad zwanger was van de jongste dochter (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS R.Z. p.8 en nota's persoonlijk onderhoud CGVS M.M. p.20). Ze werd gevraagd naar een verklaring maar ze kwam niet verder dan dat de zwangerschap langer duurde dan normaal, wat geen afdoende verklaring is voor de tijdspanne tussen juli 2012 en oktober 2013. Na het persoonlijk onderhoud kwam via uw advocaat een document van 8 maart 2021 met bepaalde opmerkingen over het persoonlijk onderhoud van uw moeder en uw zus toe. Daarin staat vermeld dat het in 2012 om een 'pseudo'- zwangerschap zou gaan. Dat uzelf, noch uw moeder R.Z., noch uw zus M.M. deze opmerking gaf tijdens de persoonlijke onderhouden, nadat er nochtans duidelijk was gewezen op deze vaststelling, is niet ernstig te noemen. Samen met de andere opmerkingen qua ongeloofwaardigheid kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan dit document.

Ook wat betreft de door u neergelegde kopieën van foto's van een auto moet het CGVS verschillende bedenkingen maken.

Ten eerste legt u geen enkel stuk neer waaruit zou blijken dat er werkelijk een incident plaatsvond. Indien u werkelijk werd beschoten en de auto daardoor in een zwaar ongeval betrokken was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat de politie of andere hulpdiensten zouden zijn tussen gekomen. U legt daar niets van voor. U verklaart zelfs dat er geen politie ter plaatse zou zijn gekomen, wat weinig aannemelijk overkomt gezien de beweerde ernst van het gebeuren (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Ten tweede zijn de foto's op zich ook weinig overtuigend. Nergens zijn er enige kogelgaten zichtbaar, noch staat er ergens een datum bij vermeld, noch kan aan de schade van de auto worden afgeleid welk soort ongeval zich heeft voorgedaan. Ten derde is het bevreemdend dat u enerzijds aangeeft dat u, uw moeder, uw zus en haar twee dochters in de auto zouden zijn beschoten bij een incident in 2017 en dat uw zus nadien, na zogenaamde verzoening, toch weer gaat inwonen bij haar echtgenoot (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS M.M. p.28). Gezien de ernst van het beweerde incident komt dit weinig aannemelijk over en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten slotte merkt het CGVS op dat u uw vertrek linkt aan de problemen van uw zus met haar echtgenoot die al vele jaren problemen kenden. Echter moet het CGVS ook vaststellen dat uw zus na vele zogenaamde incidenten, waarvan volgens u zelfs een incident waarbij jullie beschoten werd, steeds weer terugkeerde naar haar echtgenoot. Dat uw zus (of uw familie als geheel) slechts éénmaal effectief een klacht heeft ingediend bij de Pakistaanse overheid, een klacht waarvan de authenticiteit door het CGVS zelfs sterk betwijfeld wordt, is dan ook weinig te rijmen met de ernst van de zogenaamde ruzies en incidenten.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er nog op dat u, ondanks uw verblijf in Finland, geen verzoek tot internationale bescherming indiende in Finland. Indien u werkelijk omwille van een ernstige vrees Pakistan diende te verlaten en u werkelijk nood had aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u in Finland een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dat de smokkelaar u naar België wilde brengen, of dat u niet wist dat u in Finland was, of dat de smokkelaar Finland niet veilig achtte, zoals u aangaf (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.11) is hier geen afdoende excuus. Dat u zelfs maar met een smokkelaar gereisd zou hebben is op basis van bovenstaande bevindingen niet geloofwaardig.

Wat betreft de documenten die u neerlegde en die in de bovenstaande beslissing nog niet aan bod kwamen, stelt het CGVS vast dat die de beslissing niet in positieve zin kunnen ombuigen. De oproeping van de echtgenoot van uw zus in een zaak met zijn tweede vrouw, van januari 2019, zegt niets over uzelf. Het origineel bankbewijs van een betaling tussen uw moeder en de echtgenoot van uw zus zegt hooguit dat er financiële transacties waren tussen beiden, niets meer. De twee originele medische attesten betreffende uw dochters, de foto's van verwondingen en de twee originele attesten van de 'National Council For TIBB' bevestigen de medische toestanden van bepaalde familieleden, maar zeggen niets over de concrete oorzaak of gevolgen van deze vaststellingen. Dat is evenzo voor de gehandicaptenkaart, de diploma's en het rijbewijs van uzelf. Het CGVS komt ten slotte hierna nog terug op de prints van foto's en facebookprofielen van de echtgenoot van uw zus waaruit bepaalde connecties zouden moeten blijken.

Aldus moet het CGVS besluiten dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan verschillende essentiële elementen in uw verzoek om internationale bescherming en aldus wordt u het statuut van vluchteling niet toegekend. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2020 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-security-situation-9> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen.

Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verdergezet. Zo is er in geheel Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten, alsook een vermindering van het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan en woonplaatsen (Lahore en Multan), dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab, gelegen in het oosten van Pakistan, wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Zowel de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), als Hizbul Ahrar (HuA), al-Qaeda en de Islamitische Staat (ISKP) zijn actief in de provincie. Voorts blijkt dat anti-India groepen zoals Lashkar-e Taiba (LeT) en Jaish-e Muhammad (JeM) hun hoofdkwartier en religieuze faciliteiten hebben in Zuid-Punjab.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie de dichtst bevolkte regio van Pakistan is en ruw geschat 110 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2019 182 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode vijf aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden. Tijdens de eerste helft van 2020 vonden er volgens ACLED 12 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 9 en PICSS van 16 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Bovendien blijkt dat er weliswaar sprake was van een lichte toename van het aantal veiligheidsincidenten in 2019 in vergelijking met 2018. Echter, het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt.

Uit de dezelfde informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab hoofdzakelijk doelgericht van aard is en de vorm aanneemt van sektarisch geweld, etno-politiek geweld, terroristische aanslagen, en crimineel geweld. Verder wordt melding gemaakt van veiligheidsoperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van TTP, Hizbul Ahrar (HuA), LeJ en ISKP gearresteerd of gedood werden. Het gros van de in Punjab geregistreerde incidenten vond plaats in Lahore, de provinciale hoofdstad van Punjab en de tweede grootste stad van het land.

UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de

artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. U bent weliswaar gehandicapt, maar u werd ondersteund door minstens uw moeder en uw zus. Dat uw vader, uw broer en uw andere zus niet achter u zouden staan, acht het CGVS niet geloofwaardig. Aldus gaat het CGVS er van uit dat u in Pakistan een voldoende opvangnetwerk hebt. U hebt mogen studeren en u was in staat om te reizen tussen Multan en Lahore en u kon met uw moeder en zus naar Europa reizen. U had ook werk in Pakistan. U en uw familieleden beschikten ook allen over een paspoort. En nergens hebt u, noch uw moeder of zus, enige melding gemaakt van financiële problemen binnen uw eigen familie die u in de onmogelijkheid zouden stellen om te voorzien in uw levensonderhoud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve verwijst het CGVS hier nog naar uw verklaringen over de connecties die de echtgenoot van uw zus zou hebben met politici en eventueel ook mensen in het politieapparaat. U tracht dit te staven met stukken die verwijzen naar de sociale media van hem. Vooreerst stelt het CGVS hier opnieuw vast dat aan uw beweerde problemen, uw profiel en reisweg geen geloof kan worden gehecht waardoor de eventuele connecties van de echtgenoot van uw zus ook niet echt relevant zijn. Daarnaast wijst het onderhouden van connecties op sociale media en binnen een politieke partij er ook niet noodzakelijk op dat iemand in Pakistan totaal wetteloos zijn ding kan doen. En ten slotte herhaalt het CGVS dat uw familie slechts éénmaal een klacht indiende tegen uw echtgenoot en dat uw zus na die klacht opnieuw bij hem introk. Verdere acties tegen de echtgenoot van uw zus, of acties die naar een scheiding zouden leiden, hebt u blijkbaar niet ondernomen, hetgeen afbreuk doet aan de beweerde ernst van het zogenaamde asielrelaas.

Ten slotte verwijst het CGVS naar de opmerkingen die uw advocaat toevoegde aan uw administratief dossier als reactie op de nota's van het persoonlijk onderhoud van uw moeder en uw zus. Uw advocaat gaf een aantal kleine aanpassingen wat betreft het persoonlijk onderhoud van hen beiden. Deze opmerkingen doen op geen enkele wijze afbreuk aan de bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtsbedeling

Mevrouw R.Z. (tweede verzoekster) (RvV 263 886) is de moeder van mevrouw M.M. (eerste verzoekster) (RvV 263 885) en de heer H.A. (verzoeker) (RvV 264 713). Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschriften twee middelen aan.

- In een eerste middel voeren zij een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3, 48/6, § 1 en § 5 en 48/7 Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; schending art. 4.1 Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire

bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel; Schending van art. 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

Zij geven een korte theoretische toelichting en lichten vervolgens toe als volgt:

“In de bestreden beslissingen weerhoudt het CGVS de meest nadelige interpretaties van het persoonlijk onderhoud van verzoekers en begaat daardoor substantiële appreciatiefouten.

Het CGVS hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoekers, terwijl dit bij een correcte appreciatie van de gegeven verklaringen en bewijsstukken wel degelijk zou leiden tot een gunstige beslissing.

Verzoekers overlopen en weerleggen daarom hieronder de aangehaalde argumenten:

1.

In eerste instantie stelt het CGVS dat verzoekers slechts een indicatie van hun identiteit geven, maar geen nog geldig origineel identiteitsstuk kunnen voorleggen.

Het feit dat de voorgelegde identiteitsdocumenten reeds vervallen zijn, doet geen afbreuk aan het feit dat zij een bewijs van identiteit kunnen vormen.

Het CGVS laat na te motiveren waarom het van mening is dat de voorgelegde documenten niet volstaan om de identiteit van verzoekers aan te tonen en stelt enkel dat ze slechts een indicatie vormen.

Overigens merken verzoekers nog op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS de identiteit van verzoekers bewezen acht.

Zij voeren namelijk allerlei zoekacties uit op google, facebook, ... waarbij zij de opgegeven namen en identiteitsgegevens van verzoekers gebruiken en deze zonder probleem als waar achten.

De gegeven motivering met betrekking tot de identiteit van verzoekers is bijgevolg niet afdoende.

2.

Verder stelt het CGVS dat het onduidelijk is op welke wijze verzoeker naar Europa reisde.

Het CGVS verwijt verzoekers geen zicht te geven op de uitreis uit Pakistan, de inreis in Europa en wijze van reizen en besluit daaruit dat verzoekers belangrijke zaken achterhouden voor het CGVS.

Nochtans legden verzoekers hieromtrent duidelijke verklaringen af:

M.M. verklaart dat ze Pakistan verliet samen met haar kinderen, haar broer en moeder op 17 augustus 2019 vanuit Lahore (p. 4 PO). Ze vlogen eerst naar Doha in Qatar om na een tussenstop van ongeveer twee uur door te vliegen naar Finland (p. 9 PO). Ze vlogen met Qatar Airways (p. 11 PO). Er werd afgesproken dat haar broer zou antwoorden indien men bij aankomst zou vragen waarom ze naar Finland reisden (p. 12 PO).

Ze verbleven vervolgens ongeveer een maand (27 of 28 dagen) in Finland om dan door te reizen naar België (p. 9 PO).

De smokkelaar zorgde voor alles. Ze reisden met een paspoort dat de smokkelaar bijhield en zo teruggeven na de reis wat hij uiteindelijk niet deed. Op de luchthaven van Brussel ging hij zagezegd ontbijt halen en hij kwam niet meer terug (p. 7 PO).

Het paspoort werd aangevraagd in Pakistan in een paspoort office te Multan (p. 2-3 PO). Daar namen ze foto's (p. 11 PO).

Ze verklaarde tevens meermaals dat haar broer alles regelde en ze daarom geen gedetailleerde uitleg kan geven van hoe alles verliep (p. 7,8,9, 11 PO).

Uit het persoonlijk onderhoud van haar broer H.A., blijkt dat het paspoort werd ingehouden door de smokkelaar toen ze aankwamen in de luchthaven in Brussel (p. 3 PO). De smokkelaar had tevens hun identiteitskaarten (p. 6 PO). De smokkelaar regelde een visum (p. 11 PO).

Verder blijkt dat het paspoort van H.A. werd aangevraagd in 2016 omdat er een opleiding voor hem werd gepland in het buitenland die uiteindelijk niet doorging en dat het paspoort voor verzoekster en haar moeder werd aangevraagd in 2018 met oog op een bedevaart naar Mekka (p. 3 PO). De bedevaart ging uiteindelijk ook niet door.

De verklaringen van H.A. stemmen verder volledig overeen met die van M.M.: Ze verlieten Pakistan op 17 augustus 2019 vanuit Lahore naar Finland (p. 5 PO). Ze vlogen met Qatar Airways (p. 11 PO).

Ook de verklaringen van de moeder, R.Z., stemmen overeen met deze van verzoekster en haar broer. Ze stelt dat haar paspoort ongeveer drie of vier jaar geleden werd aangevraagd met oog op een bedevaart wat overeenstemt met de verklaring van haar zoon (p. 2-3 PO). Ze verklaart ook dat er toen foto's en vingerafdrukken werden genomen (p. 5 PO).

Ook zij bevestigt dat ze Pakistan verlieten op 17 augustus 2019 vanuit Lahore naar Finland (p. 3 PO). Ze verklaart tevens dat ze Pakistan verlieten met een paspoort en een visum en dat het visum door de

smokkelaar werd geregeld (p. 4 PO). Het paspoort werd ingehouden door de smokkelaar toen ze aankwamen in België. Ook zij verklaart dat zij diende te wachten tot de smokkelaar terugkeerde, maar dat hij dat nooit deed (p. 5 PO).

Ze verklaart tevens dat ze ongeveer een maand (27 of 28 dagen) in Finland verbleven vooraleer ze doorreisden naar België (p. 5 PO).

Er werden geen verdere detailvragen gesteld met betrekking tot de reisweg van verzoekers, hun verblijf in Finland en hun doorreis naar België.

Verzoekers wijzen op artikel 17§2 KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat stelt dat de ambtenaar die vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid moet stellen om hier meer uitleg over te geven.

Dit is in casu niet het geval.

Waar het CGVS verwijst naar een artikel dat gevonden werd op internet stellen verzoekers het volgende: Dit artikel dateert van februari 2020 toen er een online conferentie plaatsvond in Oekraïne waar verzoeker, de heer H.A., aan deelnam.

Verzoekers verbleven toen reeds in het opvangcentrum van Fedasil te Deurne.

De foto's in het artikel werden inderdaad genomen in Finland voor de woning waar verzoekers destijds verbleven.

Het CGVS stelt dat uit het artikel niet kan blijken dat verzoekers onderweg waren met een smokkelaar en door deze in een huis werden ondergebracht in afwachting van het doorreizen naar België.

Verzoekers begrijpen niet waarom.

Het klopt dat in het artikel staat dat de broer van verzoekers 27 jaar is en dat op het verhoor bij de DVZ op 2.12.2019 werd aangegeven dat de broer van verzoeker 30 jaar oud is, maar dit berust puur op een materiële vergissing.

Verzoeker is ook niet in staat om de juiste geboortedatum van zijn broer te geven. Dit blijkt ook uit het gehoor bij de DVZ.

Hij heeft zich in het artikel gewoonweg vergist.

Verzoekers zijn wel degelijk pas sinds augustus 2019 in Europa.

Verzoeker onderhoudt inderdaad contacten met personen uit Oekraïne die ook te kampen hebben met dezelfde spierziekte.

Verzoekers begrijpen echter niet hoe hieruit kan worden afgeleid dat hun reis naar Finland niet zou zijn georganiseerd door een smokkelaar.

De contacten die verzoeker heeft met mensen en of organisaties in Oekraïne staan hier volledig los van. Overigens blijkt uit niets dat deze contacten reeds bestonden voor augustus 2019.

Verzoekers verbleven wel degelijk maar een maand in Finland en dit van 18 augustus tot 16 september 2019. Zij verbleven met zijn vijven in een soort van duplex in Tampere. De smokkelaar kwam dagelijks langs om te controleren of de familie nog iets nodig had van eten of medicatie, maar hij verbleef niet bij hen. Zij konden dus vrij hun woning verlaten.

Verzoekers betaalden ongeveer een 20 000 euro (3.500.000 Pakistaanse roepie) waarbij dan alles voor hen zou worden geregeld, van visa, vliegtickets tot voedsel en medicatie.

De smokkelaar had de Afghaanse nationaliteit en stelde zich voor als Y.K. Het was een man van ongeveer 45 jaar. Hij communiceerde in het Urdu met verzoekers.

Verzoekers werden tijdens het persoonlijk onderhoud nooit met deze onduidelijkheden geconfronteerd (in strijd met artikel 17 §2 van het KB van 11 juli 2003). Zij menen echter dat bovenstaande verklaringen ter ondersteuning een substantieel tegenwicht bieden voor de beweerde twijfels omtrent de reisweg.

Verder stelt het CGVS dat de heer H.A. geregistreerd zou staan bij Treat-nm en dat hij een congres bijwoonde in Singapore in maart 2018 genaamd CAREhab.

Het Commissariaat-Generaal stelt dat H.A. verklaarde een paspoort te hebben aangevraagd in 2016 om voor het werk naar buiten te reizen en dat hij verklaarde dat deze reis werd geannuleerd en het paspoort niet zou zijn gebruikt.

Verwerende partij trekt een verkeerde conclusie waar zij stelt dat H.A. gelogen zou hebben over zijn reis naar Singapore. Hij heeft immers enkel gesteld dat het paspoort in 2016 niet werd gebruikt voor de toen geplande werktrip. Deze zou doorgaan in Maleisië.

Later, in 2018 nam hij effectief deel aan een congres in Singapore.

Verzoekende partij verwijst naar de nota's van het persoonlijk onderhoud van H.A. (p.3):

[administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3]

Aan H.A. werd nooit gevraagd of hij eerder al in het buitenland was geweest. Er werd ook niet gevraagd naar waar hij voor zijn werk zou moeten reizen.

Verzoekende partij hier weer dienstig verwijzen naar artikel 17§2 van het KB.

Verzoeker reisde effectief met het paspoort van 2016 naar Singapore in 2018.

Hij heeft hier echter nooit tegenstrijdige verklaringen over afgelegd.

Verwerende partij weerhoudt de meest nadelige interpretaties van het antwoord van verzoeker waardoor er opnieuw appreciatiefouten worden gemaakt.

De gegeven motivering is ook op dit punt niet afdoende waardoor de materiële motiveringsplicht wordt geschonden.

3.

Verder beweert het Commissariaat-Generaal tegenstrijdige elementen te vinden, wat betreft de redenen van vertrek van verzoekers.

3.1

In eerste instantie hecht het CGVS geen geloof aan het feit dat verzoekende partij geen contact meer heeft met haar familie die nog verblijft in Pakistan, waaronder haar vader, broer W. en zus S.

Het CGVS beargumenteert dit door te stellen dat H.A. bepaalde zaken liked op het facebookprofiel van W. en andersom en dat W. ook berichten liked van de oudste dochter van verzoekster, M.M.

Verzoekende partij kan enkel stellen dat verwerende partij er verkeerdelijk van uit is gegaan dat de genaamde "Waqas M." de broer is van verzoekende partij.

De broer van verzoekende partij draagt de naam WagaR M. en niet WaqaS M.

Uit niets blijkt overigens dat het zou gaan om de broer van verzoekende partij. Hieromtrent wordt niet gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Deze gegeven argumentatie gaat dan ook niet op.

Daarnaast wordt gewezen op het feit dat de broer van verzoekende partij in het artikel 'Story of unusual family from Pakistan' kan beschrijven wat W. en S. beroepshalve doen in Pakistan. Het CGVS besluit daaruit dat er allerm minst van enige onenigheid sprake kan zijn.

Verzoekende partij begrijpt niet dat hieruit blijkt dat zij nog enig contact heeft met W., S. of haar vader.

Het feit dat H.A. kan beschrijven wat zij doen in het dagelijks leven, houdt niet in dat er nog contact met hen is.

Ook hier moet dus worden vastgesteld dat de door het CGVS beweerde tegenstrijdigheid niet overeind blijft, noch kan overtuigen.

3.2

Verder stelt het CGVS zich vragen bij de waarachtigheid van het juridisch stuk dat werd neergelegd door verzoekende partij waarop de datum van juli 2021 staat.

In eerste instantie wordt opgemerkt dat het slechts om een kopie gaat. Tegelijkertijd stelt het CGVS dat het aannemelijk is dat het origineel op het politiekantoor zou blijven. Begrijpe wie begrijpe kan.

Ten tweede stelt het CGVS zonder meer dat het beschikt over informatie waaruit blijkt dat het in Pakistan gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen. In de bestreden beslissing wordt niet verwezen naar deze informatie, noch blijkt waarom het CGVS van oordeel zou zijn dat het in casu om een vervalst document gaat. Het louter verwijzen naar deze praktijk in Pakistan, volstaat niet om als argument te overtuigen.

Het woord "pregnent" zou ten derde verkeerd geschreven zijn, wat opvallend en weinig aannemelijk is volgens het CGVS. Verzoekende partij kan enkel stellen dat zij de kopie zo hebben ontvangen en dat de persoon die het document heeft opgemaakt een schrijffout heeft gemaakt. Waarschijnlijk zal deze persoon Urdu als moedertaal hebben en het Engels niet perfect machtig zijn.

Verwerende partij voegt overigens zelf informatie bij het administratief dossier van verzoekers waaruit blijkt dat politiediensten en gerechtsdiensten vaak geen goede opleiding hebben genoten'. Dergelijke fout kan in die zin dus perfect verklaard worden.

Tenslotte beargumenteert het CGVS dat verzoekende partij in juli 2012 niet zwanger kon zijn van haar dochter die in oktober 2013 geboren is.

Verzoekers werden met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud, maar konden geen duidelijk antwoord verschaffen.

Verzoekende partij, mevrouw M.M., stelt nu duidelijk dat zij destijds een miskraam had en nadien terug zwanger werd van haar jongste dochter.

Zij heeft reeds verschillende malen een kindje verloren. Hieromtrent heerst een enorm groot taboe.

Verzoekende partij vond het zeer ongemakkelijk hier tijdens het persoonlijk onderhoud over te vertellen deels door het taboe dat daarrond heerst, deels door het feit dat de protection officer een man was waarbij zij zich niet erg comfortabel voelde.

Verzoekers bespraken dit onderling ook na het persoonlijk onderhoud, waarop een verbetering van de nota's volgde.

Verzoeker, de heer H.A., was hier niet van op de hoogte op het moment van het persoonlijk onderhoud.

3.3

Wat betreft het incident met de wagen stelt het CGVS dat er geen stukken werden neergelegd waaruit zou blijken dat er werkelijk een incident heeft plaatsgevonden.

Verwerende partij stelt dat er redelijkerwijze verwacht kan worden dat politie of hulpdiensten ter plaatse zouden zijn gekomen.

Verzoekende partij merkt op dat het op het moment van de feiten nacht was en dat er geen mobiele signalen waren op de weg waar het incident plaatsvond. Zo werd ook verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoekers konden daarom onmogelijk politie of hulpdiensten bereiken.

De heer H.A. ging na het incident echter wel langs de politie van zijn woonplaats alwaar hij nog een rapport wou laten opstellen van het incident. Hij toonde toen foto's van de auto.

De politie deelde echter mee territoriaal niet bevoegd te zijn en weigerde een rapport op te stellen.

3.4

Verwerende partij verwijt verzoekster, mevrouw M.M., steeds te hebben teruggekeerd naar haar echtgenoot ondanks de vele incidenten die plaatsvonden. Zeker gelet op het ernstig incident met de wagen.

Deze argumentatie kan echter niet overtuigen en geeft blijk van weinig realisme.

Verzoekster werd ontelbare keren het slachtoffer van fysiek en psychisch geweld. Haar kinderen waren steeds getuige van deze gewelddaden en werden meermaals ook zelf het slachtoffer.

Verzoekster heeft jarenlang gezweven over de geweldplegingen door haar echtgenoot zoals helaas gebruikelijk is bij slachtoffers van intrafamiliaal geweld.

Zij heeft uit angst en schaamte slechts eenmaal klacht neergelegd, dit echter zonder succes.

Bovendien wordt door verwerende partij compleet voorbijgegaan aan de culturele gebruiken en bestaande stigmatiseringen in Pakistan.

Op dit vlak werd er geen grondig onderzoek gevoerd en werden er geen objectieve bronnen geraadpleegd.

Verzoekster behoort nochtans tot een zeer kwetsbare groep die in Pakistan sociaal sterk wordt gestigmatiseerd.

Pakistan blijft een van de landen die het slechts scoort op gelijkheid tussen man en vrouw.

Pakistan staat op de zesde plaats van gevaarlijkste landen voor vrouwen met betrekking tot huiselijk geweld. Patriarchale en culturele normen hebben een grote invloed op de rechten van vrouwen in Pakistan.

Eerwraak en huiselijk geweld komen veel voor.

Volgens het rapport van de Thomson Reuters Foundation (2018) zijn eerwraak, huiselijk geweld en discriminatie op de werkvloer de belangrijkste bedreigingen voor Pakistaanse vrouwen. Uit het onderzoek blijkt dat honderden vrouwen jaarlijks worden vermoord door boze familieleden die vinden dat ze een schande zijn voor de familie.

Het hoort niet om als vrouw in het ouderlijk huis te verblijven tijdens een huwelijk. Verzoekster werd steeds onder druk gezet om terug te keren naar het huis van haar echtgenoot. Hij overhaalde haar door aan haar ouderlijk huis te komen met mensen met aanzien en excuses.

Er was sprake van ernstig psychisch terreur waardoor verklaard kan worden dat verzoekster steeds terugkeerde.

Bovendien houdt verwerende partij geen rekening met de hoge graad van corruptie waardoor verzoekers onmogelijk een klacht met enige gevolg konden indienen.

Uit verschillende bronnen blijkt ook dat het als vrouw quasi onmogelijk is een rechtszaak aan te spannen als slachtoffer van huiselijk geweld. Als een aanklacht al tot een echte rechtszaak leidt, is het voor vrouwen bijna onmogelijk om een eerlijk proces te krijgen.

In eerste instantie wijzen verzoekers algemeen op de hoge graad van corruptie. Uit de landeninformatie die het CGVS immers zelf voegt bij het administratief dossier van verzoekers blijkt dat de corruptiegraad in Pakistan zeer hoog is.

De politiediensten worden omschreven als behorende tot de poverste overheidsinstellingen van Pakistan: ze zijn onvoldoende opgeleid, onvoldoende uitgerust met het nodige materiaal, vergaand gepolitiseerd en chronisch corrupt.

Het komt voor dat politieagenten een geldsom aanrekenen voor het registreren van een klacht, maar ook het betalen van een omkoopsom om aan een politieklacht te ontsnappen is een courant gebruik.

Verder blijkt ook duidelijk uit de informatie van het CGVS dat ook het gerecht niet functioneert en wordt gedomineerd door de uitvoerende macht. Rechters, gerechtsmedewerkers en openbare aanklagers zijn de voornaamste actoren van corruptie bij het gerecht.

Vanwege de inefficiëntie en de corrupte praktijken van menige rechters stelt het merendeel van de bevolking nauwelijks nog vertrouwen in de werking van het gerecht (rapport Bertelsmann Stichting).

Verzoekers verklaarden tijdens hun persoonlijk onderhoud reeds slachtoffer te zijn van bovenstaande praktijken. Het is dan ook logisch dat zij geen vertrouwen meer hebben in de werking van politie en gerecht in Pakistan.

Verzoekster, mevrouw M.M., verklaarde zo:

[administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18] (PO, p. 18)

Ook de moeder legde verklaringen in die zin af:

[administratief dossier tweede verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7] (PO p. 7)

Ook H.A. verklaarde in die zin:

[administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13-14] (PO, p. 13-14)

Verzoekers dienden ook steeds een geldsom te betalen als zij een klacht wensten neer te leggen.

Verzoekers gaven inderdaad aan dat hun ex-partner/schoonbroer/schoonzoon politieke connecties heeft die hij gebruikt om klachten af te wenden en de familie onder druk te zetten (zie ook PO H.A., p. 14- 15).

Er werden tevens verschillende prints van foto's en facebookprofielen van de ex-echtgenoot gevoegd om deze connecties aan te tonen.

Het CGVS ontkent niet dat er wel degelijk sprake is van de aangegeven politieke connecties, maar stelt louter dat deze niet relevant zijn daar aan de beweerde problemen van verzoekers, hun profiel en reisweg geen geloof kan worden gehecht. Daarenboven wordt gesteld dat het onderhouden van connecties op sociale media en binnen een politieke partij er ook niet noodzakelijk op wijst dat iemand in Pakistan totaal wetteloos zijn ding kan doen.

Verzoekers stellen dat deze motivering niet afdoende is.

In eerste instantie hebben verzoekers wel degelijk aannemelijk gemaakt dat zijn problemen hebben ondervonden in Pakistan en hebben zij hun profiel en reisweg verder verduidelijkt in dit verzoekschrift.

Ten tweede kan een motivatie waarbij wordt gesteld "dat het niet noodzakelijk wijst op..." onmogelijk volstaan daar door het CGVS niet uitgesloten wordt dat het in onderhavig geval net wel zo kan zijn.

De hypothese dat verzoekers in casu niet over de mogelijkheid beschikken een klacht in te dienen of een proces te voeren tegen de ex-echtgenoot/schoonbroer/schoonzoon omwille van zijn politieke connecties wordt door het CGVS niet uitgesloten.

Verzoeker verwijzen hier naar de richtlijnen van de UNHCR, "Note on Burden and Standard of Proof".

Volgens deze richtlijn dient er in dubio aan de verzoeker het voordeel van de twijfel gegeven te worden.

De motivatie van het CGVS is bijgevolg niet afdoende daar het zelf ruimte voor twijfel laat.

4.

Tenslotte stelt het CGVS dat er geen verzoek tot internationale bescherming werd ingediend in Finland en dat als er werkelijk sprake was van een ernstige vrees en er nood was aan internationale bescherming dit wel verwacht kon worden.

Verzoekers herhalen dat zij zelf geen idee hadden van naar waar de smokkelaar hen zou brengen. Zij herhalen dat hij hen beloofde hen naar een veilig land te brengen en dat dit uiteindelijk België bleek te zijn.

Verzoekers hebben er zelf nooit over nagedacht waar zij hun verzoek tot internationale bescherming dienden in te dienen. Zij hebben hun smokkelaar, die zij overigens blindelings vertrouwden, gewoon gevolgd. Dit met alle gevolgen van dien.

5.

Uit bovenstaande blijkt dat het CGVS enkel negatieve interpretaties weerhoudt.

Een correcte appreciatie van de verklaringen van verzoekster zou bij het Commissariaat-Generaal wel degelijk geleid hebben tot een andere beslissing. Met deze allerminst objectieve en onpartijdige beoordeling schendt het CGVS allereerst artikel 48/6, § 5 Vreemdelingenwet.

Er kan geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing niet alleen onjuist is, maar ook onvoldoende en onvolledig gemotiveerd is.

Het Commissariaat-Generaal baseert de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekers namelijk op beweerde tegenstrijdigheden en onduidelijkheden, waarmee verzoekers ten eerste grotendeels niet werden geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud en die ten tweede stuk voor stuk kunnen worden weerlegd, niet alleen door verklaringen van verzoekers, maar ook door objectieve en actuele landeninformatie die zelf door het CGVS werd gevoegd aan het administratief dossier van verzoekers.

Hiermee schendt het CGVS niet alleen artikelen 62, §2 Vreemdelingenwet en artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, maar ook artikel 17 §2 van het KB van 11 juli 2003.

Gelet op al het voorgaande is het duidelijk dat er in hoofde van verzoekster sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Door anders te concluderen, heeft het CGVS dan ook nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren, de aangevoerde bewijzen op correct wijze in ogenschouw te nemen en om de samenwerkingsplicht te vervullen. Hiermee schendt het Commissariaat-Generaal zowel artikel 48/3 Vreemdelingenwet jo. artikel

1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, als artikel 48/6, §1 en artikel 48/7 Vreemdelingenwet. Tevens wordt het zorgvuldigheidsbeginsel niet gerespecteerd. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd.”

- In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/4 §2, c) Vreemdelingenwet. Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoekers voeren, onder citering van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, *“in bijkomende orde”* aan dat zij in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zij geven tevens aan zich te beroepen op artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zij geven een theoretische toelichting waarbij zij verwijzen naar het arrest *“Elgafaji”* van het Europees Hof van Justitie. Vervolgens voeren zij aan het niet eens te zijn met de beoordeling van de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen dat zij geen persoonlijke omstandigheden hebben ingeroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar daar een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon. Verzoekers lichten hierbij toe als volgt:

“4.1

Verzoekers toonden in eerste instantie wel degelijk aan dat zij niet meer kunnen rekenen op de steun van hun familie in Pakistan (zie supra).

Zij hebben geen contact meer met hun broer, zus en vader.

Het CGVS maakte op dit punt een verkeerde beoordeling.

Verzoekers hebben geen familiaal netwerk om naar terug te keren. Hieruit blijkt een verhoogde kwetsbaarheid.

Er wordt ook geen melding gemaakt van het feit dat verzoekers geen eigen woning hebben in Pakistan om naar terug te keren.

Verzoekers hadden inderdaad een serieuze spaarcent, maar zij hebben dit volledig uitgegeven aan de smokkelaar om hun reis naar Europa te financieren.

Momenteel beschikken zij niet meer over enige financiële middelen (stuk 2).

4.2

Zowel M.M. als H.A. hebben een ernstige spierziekte, nl. duchenne spierdystrofie.

Deze ziekte tast de spieren aan. Zowel de toestand van mevrouw M.M. als deze van de heer H.A. is er sterk op achteruit gegaan.

Bij de heer H.A. heeft dit zelfs tot een hospitalisatie geleid (stuk 3).

De spieren van verzoekers zullen langzaam steeds verder afbreken met alle gevolgen van dien.

De bestreden beslissing stelt louter dat verzoekers gehandicapt zijn, zonder rekening te houden met het feit dat hun medische toestand reeds sterk achteruit is gegaan en achteruit zal blijven gaan.

Hieruit blijkt een duidelijke verhoogde kwetsbaarheid.

4.3

De bestreden beslissing houdt geen rekening met het feit dat beide kinderen van verzoekster (M.M.) psychologische problemen hebben door hetgeen zij hebben meegemaakt in Pakistan.

De oudste dochter is in psychologische begeleiding in het opvangcentrum te Deurne. De jongste dochter kreeg begeleiding via het CLB. Helaas is deze wegens corona momenteel on hold gezet.

Het feit dat beide kinderen kampen met psychologische problemen houdt een verhoogde kwetsbaarheid in.

Hiermee werd dus geen rekening gehouden in de bestreden beslissing.

4.4

De bestreden beslissing houdt verder geen rekening met het feit dat ook de moeder van verzoekers medische problemen heeft. Zij heeft onder andere diabetes en artrose. Zij is een alleenstaande vrouw op leeftijd.

Ook hieruit blijkt een verhoogde kwetsbaarheid.

Bovendien blijkt uit mensenrechtelijke bronnen (zie supra) dat vrouwen in Pakistan het sowieso zwaar hebben. Vrouwen worden nog steeds ongelijk behandeld en hebben minder toegang tot werk, scholing, ... ook dit houdt een verhoogde kwetsbaarheid in.

Besluit

Om bovenstaande redenen zijn verzoekers van oordeel dat zij zich wel degelijk in een zeer kwetsbare positie bevinden en dat deze kwetsbare positie een weerslag heeft op de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het gaat hier om persoonlijke omstandigheden die wel degelijk kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren.

De motieven die het CGVS in de bestreden beslissing geeft, kunnen allerm minst overtuigen. Zij zijn niet in staat de beslissing te dragen. De motieven getuigen van een gebrek aan zorgvuldigheid en zijn op het punt van de psychiatrische toestand van verzoekster kennelijk onredelijk.

De bestreden beslissing schendt artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet, alsook de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers hebben duidelijk uiteengezet waarom de beoordeling door het CGVS niet kan volstaan.

De bestreden beslissing dient te worden vernietigd."

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers medische attesten in hoofde van verzoeker (stuk 3) toe aan de verzoekschriften.

3.1.3. Ter terechtzitting leggen verzoekers middels aan aanvullende nota volgende stukken neer:

- een psychologisch attest over eerste verzoeksters dochter, E.M., van C. Van Cauwenberghe van 5 september 2021 (stuk 1);
- een overzicht van afspraken van verzoeker bij het UZ Antwerpen (stuk 2).

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een reserem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekers slagen er niet in hun relaas aannemelijk te maken. Van verzoekers om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar hun verzoeken om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen nemen door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekers hebben de verplichting om hun volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over hun verzoeken om internationale bescherming. Het is aan hen om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over deze verzoeken. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoekers worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over hun identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu wezen de bestreden beslissingen er vooreerst terecht op dat verzoekers nalaten om originele identiteitsdocumenten, in het bijzonder hun reispaspoort, voor te leggen. Verzoekers voeren aan dat uit de motivering van de bestreden beslissingen kan blijken dat de commissaris-generaal hun identiteit bewezen acht, doch dit biedt geen afdoende verschuiving voor verzoekers' nalatigheid om, *in casu*, in het kader van hun verzoek om internationale bescherming originele identiteitsdocumenten neer te leggen. De Raad is bovendien van oordeel dat zij geen overtuigende verklaring kunnen geven hiervoor.

Verzoekers kunnen worden bijgetreden waar zij in hun verzoekschriften stellen dat de commissaris-generaal nalaat om te motiveren waarom de door hen neergelegde documenten niet volstaan om hun identiteit aan te tonen. De Raad merkt evenwel op dat verzoekers geen overtuigende verklaringen geven waarom zij geen originele documenten kunnen bijbrengen ter staving van hun identiteit.

De Raad is hierbij van oordeel dat van verzoekers, die er wel in slagen om allerlei kopieën neer te leggen ter staving van hun identiteit, ook redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij er tevens in slagen om ook meer recente en/of originele identiteitsdocumenten voor te leggen, in het bijzonder hun reispaspoort.

De loutere verklaring dat bepaalde documenten nog in Pakistan liggen (administratief dossier verzoeker, DVZ-verklaring, stuk 9, p. 10; administratief dossier eerste verzoekster, DVZ-verklaring, stuk 7, p. 10), biedt geen afdoende verschoning voor verzoekers' nalatigheid op dit punt. Er kan immers worden aangenomen enerzijds dat zij deze documenten zouden meenemen bij hun vlucht uit Pakistan en anderzijds dat zij deze documenten, samen met de andere opgestuurde documenten, alsnog zouden kunnen bekomen.

De Raad wijst er bovendien op dat uit de motivering in de bestreden beslissingen tevens kan blijken dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn paspoort. Verzoekers verklaringen dat hij zijn paspoort nooit gebruikte (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3) klemmen immers met de beschikbare informatie (*Ibid.*, Landeninformatie, stuk 8, nr. 1) waaruit blijkt dat verzoeker in maart 2018 een conferentie heeft bijgewoond in Singapore. Verzoekers verweer dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud enkel verklaarde dat het paspoort niet werd gebruikt voor een in 2016 geplande werktrip in Maleisië doch zijn paspoort in 2018 wel gebruikte om naar Singapore te reizen, wordt niet aanvaard. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers duidelijk dat zijn paspoort niet gebruikt is geweest, zonder te vermelden dat hij zijn paspoort wel gebruikte voor een reis naar Singapore. Verzoeker verwijst in dit verband naar artikel 17, § 2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De Raad merkt echter op dat dit artikel niet belet om een beslissing te nemen op grond van een element waarmee de verzoekers niet werden geconfronteerd. In dit verband dient er nog te worden benadrukt dat van verzoekers redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle relevante elementen van hun verzoek. De geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen dat zij hun paspoorten afgaven aan de smokkelaar voor hun reis (administratief dossier verzoeker, DVZ-verklaring, stuk 9, p. 10; administratief dossier eerste verzoekster, DVZ-verklaring, stuk 7, p. 10) wordt daarenboven reeds ondergraven door de vaststelling in de bestreden beslissingen dat zij ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd over hun reisweg (zie *infra*). Aldus kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, enkel vaststellen dat verzoekers nalaten hun paspoorten, die inzicht kunnen geven wat tal van relevante elementen in de zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet betreft, neer te leggen, hoewel dit *in casu* van hen kan worden verwacht.

Zij herhalen hun verklaringen over hun reisroute, benadrukken dat deze onderling consistent zijn en poneren dat hen geen verdere vragen gesteld werden hierover. Hiermee doen verzoekers geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen dat verzoekers' verklaringen op dit punt geheel worden ondermijnd door de beschikbare informatie in het administratieve dossier (administratief dossier eerste verzoekster, Landeninformatie, stuk 6, nr. 5). Hieruit blijkt immers genoegzaam dat verzoekers' verklaringen over hun reisweg niet overeenstemmen met de beschikbare informatie. Verzoekers verwijzen naar artikel 17, § 2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, doch de Raad wijst er opnieuw op dat dit artikel niet belet om een beslissing te nemen op grond van een element waarmee verzoekers niet werden geconfronteerd. De Raad merkt bovendien nog op dat verzoekers in hun verzoekschriften de mogelijkheid hadden om een verklaring te bieden voor de vaststellingen in de bestreden beslissingen op dit punt. Hun toelichting in het verzoekschrift kan echter geenszins worden aanvaard ter verklaring van de vaststellingen in de bestreden beslissingen, zoals hieronder zal blijken.

Het verweer dat het artikel waarnaar de commissaris-generaal verwijst dateert van februari 2020 en dat de vermelding in het artikel dat verzoekers broer zeventwintig jaar is op een materiële vergissing berust, betreft een blote bewering. In het artikel wordt op geen enkel moment vermeld dat verzoekers zich thans in België bevinden in het kader van een verzoek om internationale bescherming. De Raad ziet verder niet in waarom verzoeker in het artikel specifiek zou vermelden dat zijn broer zevenentwintig jaar oud is indien hij, zoals hij thans lijkt aan te geven, niet zeker is van diens werkelijke leeftijd. Uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken kan evenmin blijken dat verzoeker twijfelde aan de leeftijd van zijn broer, gezien hij er louter verklaarde dat zijn broer 30 jaar is (administratief dossier verzoeker, DVZ-verklaring, stuk 9, p. 9). Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoekers louter volharden in hun verklaringen en de vaststellingen in de bestreden beslissingen ontkennen. Dit kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen dat de foto's van verzoekers bij het artikel niet overeenstemmen met hun bewering dat zij in Finland enkel gedurende een maand door de smokkelaar in een huis zijn geplaatst in afwachting van de verderzetting van hun reis naar België.

De bewering in de verzoekschriften dat verzoekers hun woning in Finland vrij konden verlaten klemmt met de verklaringen van verzoeker dat hij “[e]erlijk, in Finland (...) zelfs niet [wist] dat het Finland was” (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11). Dergelijke verklaringen zijn immers niet te verzoenen met de foto’s in het administratief dossier waarop verzoeker te zien is als hij uit een taxi in Finland stapt en verzoeksters te zien zijn bij een winkel. Verzoekers ontkennen nog contacten in Oekraïne te hebben die hen zouden geholpen hebben bij hun reis naar Finland. Zij gaan met dit verweer evenwel voorbij aan het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissingen, op basis waarvan genoegzaam blijkt dat hun verklaringen met betrekking tot hun reisweg naar Europa geheel ongeloofwaardig zijn, hetgeen het vermoeden versterkt dat verzoekers niet via een smokkelaar naar Europa zijn gekomen. De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, enkel vaststellen dat verzoekers geen zicht bieden op hun werkelijke reisweg vanuit Pakistan naar België, hetgeen een relevant element betreft van een verzoek om internationale bescherming. Dit doet aldus verder afbreuk aan hun algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoekers verder nog aanvoeren dat de persoon met facebookprofiel Waqas M. niet verzoekers broer zou betreffen omdat diens naam Waqar M. is, merkt de Raad op dat dit andermaal een loutere bewering betreft in hoofde van verzoekers. Verzoekers geven in hun verzoekschriften immers niet aan wie Waqas M. of wat hun relatie met deze persoon dan wel zou zijn, die in contact staat met verzoeker en met eerste verzoeksters dochter E.M. (administratief dossier eerste verzoekster, Landeninformatie, stuk 6, nr. 5). Er wordt rekening gehouden met het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissingen. Hierin werd er terecht op gewezen dat het door de commissaris-generaal bijgebrachte artikel op de Oekraïense website (*Ibid.*) eveneens afbreuk doet aan verzoekers’ verklaringen dat zij geen contact meer hebben met hun familie. Verzoekers beperken hun verweer op dit punt louter tot het ontkennen van deze vaststelling. De Raad is echter van oordeel dat, indien verzoekers werkelijk ruzie zouden hebben met hun familie, zij hen ook niet zouden vermelden in een artikel over hun eigen leven (*Ibid.*). Verzoekers’ verweer blijft aldus andermaal beperkt tot het poneren van blote *post-factum* beweringen die geen afbreuk kunnen doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen.

Waar verzoekers aanvoeren dat het onbegrijpelijk is dat de commissaris-generaal enerzijds stelt dat de door hen neergelegde klacht bij de rechtbank (administratief dossier eerste verzoekster, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 1) een kopie betreft en anderzijds stelt dat het aannemelijk is dat het origineel op het politiekantoor zou blijven, merkt de Raad op dat dit verweer geen afbreuk doet aan de vaststelling dat van eerste verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in het bezit zou zijn van een gecertificeerde kopie van de klacht of van een bewijs van de indiening van de klacht, *quod non*. De bestreden beslissingen oordeelden tevens terecht dat de bewijswaarde van Pakistaanse documenten relatief is, gelet op het feit dat het gemakkelijk is om er valse of vervalste documenten te verkrijgen (*Ibid.*, Landeninformatie, stuk 6, nr. 5). Verzoekers’ verweer dat uit de motivering niet kan blijken waarom de commissaris-generaal van oordeel is dat het *in casu* om een vervalst document zou gaan, lijkt er ten onrechte van uit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Verzoekers’ verweer dat de persoon die het document opgesteld heeft een schrijffout maakte bij het woord “PREGNENT” en dat er uit de landeninformatie blijkt dat politiediensten vaak geen goede opleiding hebben genoten, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat er in dit hele stuk enkel het woord “PREGNENT” in het Engels wordt vermeld en dat dit woord dan nog fout geschreven is ook. Bovendien merkt de Raad op dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen. Hieruit blijkt tevens dat de vermelding in dit stuk dat eerste verzoekster zwanger is niet overeenstemt met haar verklaringen inzake de geboorte van haar dochter. Waar verzoekers aanvoeren dat eerste verzoekster een miskraam heeft gehad, wat verklaart waarom op dit document van juli 2012 vermeldt dat zij zwanger is, wijst de Raad erop dat dit een loutere *post-factum* verklaring betreft. Verzoekers verwijzen naar taboes omtrent miskramen en het feit dat eerste verzoekster zich oncomfortabel voelde om hier tijdens het persoonlijk onderhoud over te vertellen omdat de *protection officer* een man was. De Raad merkt vooreerst op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt en tweede verzoekster deze feiten evenmin heeft vermeld tijdens haar persoonlijk onderhoud. Het verweer dat eerste verzoekster een miskraam heeft gehad, klemmt bovendien ook met de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud waarin gesteld werd dat het om een “pseudo-zwangerschap” zou zijn gegaan (administratief dossier eerste verzoekster, Bijkomende info, stuk 4), wat niet hetzelfde is als een miskraam.

De Raad is van oordeel dat, gelet op het geheel der vaststellingen in de bestreden beslissing, het door verzoekers neergelegde document geen afdoende bewijswaarde biedt ter staving van de aangehaalde problemen van eerste verzoekster met haar echtgenoot.

Verzoekers herhalen verder in hun verzoekschriften hun verklaringen waarom er geen politie zou zijn tussengekomen bij het incident waarop zij in de auto zijn beschoten, doch zij doen hiermee geen afbreuk aan de vaststelling dat dergelijke verklaringen op zich niet aannemelijk zijn, gelet op de ernst van het door hen verklaarde incident. Verzoekers verwijzen nog naar de verklaringen van verzoeker dat hij een rapport bij de politie wou laten opstellen van het incident, doch dat deze hem meldde territoriaal niet bevoegd te zijn. De Raad merkt echter op dat verzoeker hierop verklaarde dat hij naar de politie ter plaatse diende te gaan, maar dit niet de moeite vond omdat het twee à drie uur rijden was en zij dit dus niet deden (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 13). De Raad merkt op dat redelijkerwijze van verzoekers, die verklaren een vrees te koesteren in hun land van herkomst, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij alle nodige inspanningen zouden doen om het schietincident waarvan zij slachtoffer werden te rapporteren bij de politie. Dat verzoeker verklaarde dat hij dit niet de moeite vond, ondermijnt dan ook de ernst en geloofwaardigheid van verzoekers' vrees.

Verzoekers herhalen nog hun verklaringen dat de smokkelaar beloofd had om hen naar een veilig land te brengen. De Raad herhaalt dat zij voorbijgaan aan de pertinente en correcte vaststellingen dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen over hun reisweg naar België met behulp van een smokkelaar. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (administratief dossier eerste verzoekster, Landeninformatie, stuk 6, nr. 5) kan worden afgeleid dat verzoekers reeds langer in Finland verbleven dan zij laten uitschijnen. Hun verweer biedt aldus geen voldoende verklaring voor hun nalatigheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Finland. Deze vaststelling ondergraaft andermaal de geloofwaardigheid van hun vrees voor vervolging.

Derhalve hebben verzoekers op ernstige wijze verzaakt aan de op hen rustende medewerkingsplicht, zoals blijkt uit het voorgaande. Verzoekers weigeren op goedwillige wijze klaarheid te scheppen over de redenen en het tijdstip van hun vertrek uit Pakistan. Indien verzoekers menen nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hen toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op hun schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over de levensomstandigheden en reisroute, *quod non in casu*. Verzoekers maken dan ook niet *in concreto* aannemelijk dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico lopen op ernstige schade bij een terugkeer naar Pakistan.

De motivering in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat eerste verzoekster nog zou terugkeren naar haar echtgenoot en geen oplossing zou vinden in Pakistan, maakt deel uit van een overvloedige motivering. Een bespreking van verzoekers' kritiek op deze motivering in de bestreden beslissingen dringt zich dan ook niet op.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekster, die inhoudelijk overeenstemt met de motivering in de bestreden beslissingen van tweede verzoekster en verzoeker, is pertinent, correct en vindt steun in de administratieve dossiers en wordt, bij een gebrek aan dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst stelt het CGVS vast dat u verschillende identiteitsstukken van uzelf, uw moeder en uw broer neerlegt. Echter betreffen deze stukken ten eerste slechts kopieën en ten tweede dateren alle stukken van lang geleden. De neergelegde kopieën van de identiteitskaarten dateren wat betreft uw broer van 2003 (geldig tot 2014), wat betreft uzelf van 2002 (geldig tot 2011) en wat betreft uw moeder gaat het om een oude versie uit de jaren '90. De neergelegde kopie van het rijbewijs van uw broer dateert van 2004 (geldig tot 2009). U geeft aldus een indicatie van uw identiteit, maar een recent en nog geldig origineel identiteitsstuk kan u niet voorleggen.

Daarnaast bestaat er onduidelijkheid over de wijze waarop u naar Europa reisde. Door geen zicht te geven op de uitreis uit Pakistan, de inreis in Europa en de wijze van reizen, ontstaat het vermoeden dat u bepaalde belangrijke zaken voor het CGVS tracht achter te houden. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat die de waarheid vertelt omtrent essentiële zaken als identiteit en uitreis uit het land van herkomst. U geeft aan dat de smokkelaar die uw reis naar Europa regelde zowel jullie paspoorten als identiteitskaarten zou hebben afgenomen bij uw aankomst in Brussel (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.2 en 6). Jullie geven aan dat u via Finland Europa was binnengekomen, hetgeen door een smokkelaar zou zijn geregeld.

Jullie zouden in Finland in een huis hebben verbleven dat de smokkelaar regelde om dan naar een veilig land, België, door te reizen (zie verklaring DVZ vraag 31). Deze verklaringen komen weinig aannemelijk over.

U geeft aan dat u niet wist met welk soort visum u van Pakistan naar Europa (Finland) reisde (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.7 en 8). Gezien de huidige strenge grenscontroles op de internationale luchthavens van Europa voor verkeer dat van buiten Europa afkomstig is en de kans dat u bij binnenkomst vragen worden gesteld, komt het niet geloofwaardig over dat u op geen enkele wijze iets wist van het visum of minstens de reden van uw reis. Men mag verwachten dat een smokkelaar u desgevallend zou hebben ingelicht over die (valse) reisreden.

Daarnaast heeft het CGVS informatie verzameld waardoor uw verklaringen over uw reisweg niet aannemelijk overkomen. U, uw moeder en uw broer verklaarden dat u via Finland Europa binnen reisde en dat jullie 27 of 28 dagen in Finland verbleven in een huis door de smokkelaar geregeld (zie verklaringen DVZ vraag 31 van u). Via het internet werd een artikel gevonden over uw familie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Het artikel kon door het CGVS gevonden worden op basis van de zoektermen "H.A." (de naam van uw broer) en "Wheelchair" via Google. Uit het artikel (zie artikel 'Story of unusual family from Pakistan') en de foto's kan worden opgemaakt dat u zich toen inderdaad in Finland of omstreken bevond, zoals blijkt uit één van de vier foto's waarop een voertuig is te zien met de melding 'Taxi Tampere'. Uit het artikel kan echter niet blijken dat u onderweg was met een smokkelaar en door deze in een huis werd ondergebracht in afwachting van het doorreizen naar België, in tegendeel zelfs. Dat uw verhaal op een website uit Oekraïne (<http://dmd.org.ua/istoriyi/story-of-unusual-family-from-pakistan/>) over de ziekte Duchenne (spierziekte) staat te lezen met verschillende foto's van u en uw familieleden is niet te rijmen met uw verklaring dat u in Finland in een huis van de smokkelaar verbleef in afwachting van een verder zetten van de reis naar België. Het bewuste artikel geeft geen datum weer. Maar uw broer verklaart in het artikel op die website dat jullie broer W. 27 jaar is, terwijl u na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België bij het afleggen van verklaringen bij de DVZ op 2 december 2019 aangeeft dat uw broer W. 30 jaar (geboren in 1989) oud is (zie verklaring DVZ vraag 17). Aldus kan men veronderstellen dat het artikel dateert van een tijd terug en dat u al langer dan augustus 2019 in Europa bent of bent geweest. Volledigheidshalve verwijst het CGVS hier naar het facebookprofiel van uw broer waarvan hij het bestaan zelf aan het CGVS aanbracht (zie nota's persoonlijk onderhoud H.A. CGVS p.12). Uit dat profiel kan worden opgemaakt dat hij contacten onderhoudt met personen uit Oekraïne die in hun familie of omgeving ook personen met een spierziekte hebben. Uit de prints die aan het administratieve dossier zijn toegevoegd, blijkt dat hij contacten onderhoudt met deze mensen. Aldus bestaat het vermoeden dat uw reis naar Finland en de contacten van uw broer met mensen en of organisaties in Oekraïne niet is geregeld door een smokkelaar maar op andere wijze door uzelf of uw familie is opgezet.

Verder blijkt uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat uw broer als lid geregistreerd staat bij Treat-nmd. Op basis van bepaalde informatie die gevonden wordt lijkt het zelfs dat uw broer via deze organisatie zich kandidaat stelt voor deelname aan een congres van de organisatie Treat-nmd. Op zich is dat niet verwonderlijk. Immers blijkt ook uit informatie die het CGVS heeft verzameld en die is toegevoegd aan het administratieve dossier dat uw broer al eens een 'conference' in Singapore bijwoonde in maart 2018. Op de facebookpagina van de organisatie 'Chandelle Welfare Society' staan foto's van uw broer en enkele andere personen die aan een 'conference' in Singapore deelnemen. Ook deze prints zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Het is daarbij opvallend dat uw broer bij het CGVS verklaarde dat hij in 2016 een paspoort aanvraag om voor het werk naar het buitenland te gaan (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.3). Die reis werd gecancelled en dus heeft uw broer zogenaamd zijn paspoort niet gebruikt, zegt hij. Dat komt niet overeen met de informatie die het CGVS vond en waaruit blijkt dat uw broer in Singapore was. Ook hier ontstaat het vermoeden dat jullie bewust bepaalde informatie willen achterhouden voor de asielinstanties. Wat er ook van zij, jullie leggen essentiële informatie als paspoorten niet voor waardoor het CGVS geen zicht krijgt op bepaalde belangrijke informatie om uw situatie juist te kunnen inschatten.

Wat betreft de door u voorgehouden reden van vertrek stelt het CGVS ook hier vast dat u niet altijd coherent bent in uw verklaringen en de voorgelegde documenten.

U verklaart dat u geen contact meer hebt met uw vader, uw broer en zus die in Pakistan achter bleven. U zou met uw vader geen contact meer hebben sinds een jaar voor uw vertrek uit Pakistan (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.3). U hebt nog een zus (S.) en een broer (W.) die in Pakistan zijn. U weet niet waar in Pakistan ze zich bevinden en u had geen contact meer met hen sinds aankomst in België.

Ook uw broer H.A. verklaarde dat jullie geen contact meer hadden met hen omdat ze de kant van uw echtgenoot kozen in de ruzie tussen u en uw echtgenoot (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.7). Uw broer H.A. verklaarde zelfs dat hij het een beter idee vond geen contact meer te hebben. Echter blijkt uit nazicht van het facebookprofiel van uw broer dat er wel een vorm van communicatie is tussen hen. Uw broer H.A. 'liked' bepaalde berichten op het account van jullie broer W. en andersom. Uw broer W. 'liked' ook berichten op het facebookaccount van uw oudste dochter E.M. De prints hiervan zijn aan het administratieve dossier toegevoegd. Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is tussen minstens uw broers en uw broer W. en uw dochter. In het artikel op die website uit Oekraïne betreffende uzelf, uw broer en uw moeder dat hierboven staat beschreven, geeft uw broer ook zeer duidelijk aan wat uw zus en uw broer beroepshalve doen in Pakistan (zie artikel 'Story of unusual family from Pakistan'). Daaruit blijkt allerm minst dat er enige onenigheid is binnen jullie familie.

U legt een kopie neer van een juridisch stuk dat door u ondertekend is. U geeft aan dat het een soort van klacht is bij de rechtbank. Er staat een datum op van juli 2012. Het betreft volgens u een eis om onderhoudsgeld (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p. 20), hetgeen ook blijkt uit de vertaling die door het CGVS is gemaakt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd. Ten eerste is dit slechts een kopie. Dat het origineel eventueel in het politiekantoor zou blijven is aan te nemen, maar dan nog legt u geen gecertificeerde kopie of bewijs van het indienen van een klacht neer. Redelijkerwijze kan dat verwacht worden, des te meer wanneer u aangeeft dat de klacht werd ingediend door uw vader met bijstand van een advocaat (zie opmerkingen van uw advocaat van 8 maart 2021 die aan het CGVS zijn overgemaakt in het dossier van uw moeder en waarin staat vermeld dat u deze documenten tekende thuis in de aanwezigheid van een advocaat). Ten tweede verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat het in Pakistan gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen. Ten derde staat op de tweede pagina het Engelse woord PREGNANT op verkeerde wijze gespeld. Dat net dit woord in het Engels staat gespeld is opvallend en weinig aannemelijk, zeker wanneer het verkeerd gespeld blijkt te zijn. Ten vierde geeft u aan dat uw dochter pas in oktober 2013 is geboren. U werd er tijdens het persoonlijk onderhoud dan ook meermaals op gewezen dat u in juli 2012 niet zwanger kon zijn van uw dochter die in oktober 2013 is geboren (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.20). U kon op geen enkele wijze daarop een duidelijk antwoord geven. Ook uw moeder R.Z. en uw broer H.A. werden hier duidelijk op gewezen zonder dat ze daar een duidelijke uitleg voor konden geven. Uw moeder R.Z. gaf te kennen dat u ten tijde van de klacht inderdaad zwanger was van uw jongste dochter (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS R.Z. p.8). Ze werd gevraagd naar een verklaring maar ze kwam niet verder dan dat de zwangerschap langer duurde dan normaal, wat geen afdoende verklaring is voor de tijdsperiode tussen juli 2012 en oktober 2013. Uw broer H.A. werd ook gewezen op deze onmogelijkheid waarop hij verklaarde geen kennis te hebben van deze zaken, hetgeen uiteraard geen afdoende verklaring is (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS H.A. p.10). Na het persoonlijk onderhoud kwam via uw advocaat een document van 8 maart 2021 met bepaalde opmerkingen over het persoonlijk onderhoud toe. Daarin staat vermeld dat het in 2012 om een 'pseudo'-zwangerschap zou gaan. Dat uzelf, noch uw moeder R.Z., noch uw broer H.A. deze opmerking gaf tijdens de persoonlijke onderhouds, nadat er nochtans duidelijk was gewezen op deze vaststelling, is niet ernstig te noemen. Samen met de andere opmerkingen qua ongeloofwaardigheid kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan dit document.

Ook wat betreft de door u neergelegde kopieën van foto's van een auto moet het CGVS verschillende bedenkingen maken. Ten eerste legt u geen enkel stuk neer waaruit zou blijken dat er werkelijk een incident heeft plaatsgevonden. Indien u werkelijk werd beschoten en de auto daardoor in een zwaar ongeval betrokken was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat de politie of andere hulpdiensten zouden zijn tussen gekomen. U legt daar niets van voor. U verklaart zelfs dat er geen politie ter plaatse zou zijn gekomen, wat weinig aannemelijk overkomt gezien de beweemde ernst van het gebeuren (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.27 en 28). Ten tweede zijn de foto's op zich ook weinig overtuigend. Nergens zijn er enige kogelgaten zichtbaar, noch staat er ergens een datum bij vermeld, noch kan aan de schade van de auto worden afgeleid welk soort ongeval zich heeft voorgedaan. Ten derde is het bevreemdend dat u enerzijds aangeeft dat u, uw moeder, uw broer en uw twee dochters in de auto zouden zijn beschoten bij een incident in 2017 en dat u nadien, na zogenaamde verzoening, toch weer gaat inwonen bij uw echtgenoot (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.28). Als uitleg gaf u aan dat u door de druk van de mensen verplicht werd om vriendschap te sluiten. Gezien de ernst van het beweemde incident komt dit niet aannemelijk over en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen."

"Volledigheidshalve wijst het CGVS er nog op dat u, ondanks uw verblijf in Finland, geen verzoek tot internationale bescherming indiende in Finland. Indien u werkelijk omwille van een ernstige vrees Pakistan diende te verlaten en u werkelijk nood had aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze verwacht

worden dat u in Finland een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dat de smokkelaar u naar België wilde brengen is hier geen afdoende excuus. Dat u zelfs maar met een smokkelaar gereisd zou hebben is op basis van bovenstaande bevindingen niet geloofwaardig."

De door verzoekers neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van hun verklaringen niet herstellen. De door verzoekers neergelegde identiteitskaarten, rijbewijs, eigendomsakte van de auto, huwelijksakte van eerste verzoekster en de diploma's en certificaten (administratief dossier eerste verzoekster, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nrs. 6, 9, 12, 13, 14 en 15) kunnen enkel hun identiteit, opleiding en het huwelijk van eerste verzoekster staven. Het juridisch stuk (*Ibid.*, nr. 1) werd hierboven reeds besproken. De rechtsbrief (*Ibid.*, nr. 2) heeft betrekking op de echtgenoot van eerste verzoekster en diens tweede echtgenote en kan aldus de aangehaalde vervolgingsfeiten niet staven. Het neergelegde bankuittreksel (*Ibid.*, nr. 3) kan dit evenmin. De gehandicaptenkaart van verzoeker (*Ibid.*, nr. 6) heeft dan weer louter betrekking op diens gezondheidstoestand en kan evenmin de aangehaalde vervolgingsfeiten staven. Wat de neergelegde de foto's van verwondingen (*Ibid.*, nr. 8) betreft, merkt de Raad op dat deze niet kunnen volstaan om de aangehaalde vervolgingsfeiten te staven, gezien uit de foto's niet blijkt onder welke omstandigheden de verwondingen werden opgelopen. De psychiatrische attesten in hoofde van eerste verzoeksters dochter (*Ibid.*, nr. 4) kan evenmin de aangehaalde vervolgingsfeiten staven, nu zulke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een bepaalde mentale toestand zich heeft ontwikkeld. De foto's van de auto (*Ibid.*, nr. 9) werden hierboven reeds besproken. Wat de neergelegde facebookprints (*Ibid.*, nr. 15) betreft waaruit zou moeten blijken dat de echtgenoot van eerste verzoekster politieke connecties heeft, merkt de Raad op dat verzoekers hiermee de aangehaalde vervolgingsfeiten evenmin staven.

De door verzoekers neergelegde medische attesten (verzoekschrift, stuk 3; aanvullende nota, stuk 2) hebben betrekking op de gezondheidstoestand van verzoeker in België, die geen verband houdt met de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het bij aanvullende nota neergelegde psychologische attest van eerste verzoeksters dochter (aanvullende nota, stuk 1) kan louter blijken dat zij psychologisch wordt opgevolgd, doch dit kan de door verzoekers aangehaalde vervolgingsfeiten niet staven noch blijkt hieruit dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben bij een terugkeer naar Pakistan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

De bestreden beslissingen oordeelden op dit punt op goede gronden als volgt:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2020 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-security-situation-9> of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verdergezet. Zo is er in geheel Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten, alsook een vermindering van het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan en woonplaatsen (Lahore en Multan), dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Pinjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab, gelegen in het oosten van Pakistan, wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Zowel de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), als Hizbul Ahrar (HuA), al-Qaeda en de Islamitische Staat (ISKP) zijn actief in de provincie. Voorts blijkt dat anti-India groepen zoals Lashkar-e Taiba (LeT) en Jaish-e Muhammad (JeM) hun hoofdkwartier en religieuze faciliteiten hebben in Zuid-Punjab.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie de dichtst bevolkte regio van Pakistan is en ruw geschat 110 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2019 182 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode vijf aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden. Tijdens de eerste helft van 2020 vonden er volgens ACLED 12 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 9 en PICSS van 16 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Bovendien blijkt dat er weliswaar sprake was van een lichte toename van het aantal veiligheidsincidenten in 2019 in vergelijking met 2018. Echter, het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt.

Uit de dezelfde informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab hoofdzakelijk doelgericht van aard is en de vorm aanneemt van sektarisch geweld, etno-politiek geweld, terroristische aanslagen, en crimineel geweld. Verder wordt melding gemaakt van veiligheidsoperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van TTP, Hizbul Ahrar (HuA), LeJ en ISKP gearresteerd of gedood werden. Het gros van de in Punjab geregistreerde incidenten vond plaats in Lahore, de provinciale hoofdstad van Punjab en de tweede grootste stad van het land.

UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoekers voeren in hun verzoekschriften geen concrete of dienstige argumenten aan die van die aard zijn om afbreuk te doen aan deze pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen.

De vaststellingen in de bestreden beslissingen op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moeten niettemin verzoekers' verzoeken om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Verzoekers hebben zich bij aanvang van het verzoek om internationale bescherming niet beroepen op de situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De Raad is van mening dat dit element op zich een aanwijzing is dat verzoeker geen reëel risico op ernstige schade in die zin lopen.

Voor zover verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met hun persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoekers volharden in hun verzoekschrift in hun verklaringen dat zij geen familiaal netwerk hebben om naar terug te keren, doch de Raad wijst erop dat uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen van eerste verzoekster met haar echtgenoot noch aan de door verzoekers verklaarde problemen met hun familie die hieruit zouden voortvloeien. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekers geen familiaal netwerk zouden hebben in Pakistan en hierdoor een verhoogde kwetsbaarheid zouden lopen. Ook aan het feit dat zij geen huis zouden hebben kan, gelet op deze vaststellingen, niet worden aangenomen. Hetzelfde dient te worden gesteld voor het aangevoerde gebrek aan financiële middelen, temeer nu de bestreden beslissingen reeds terecht erop wezen dat de verzoekers dit tijdens hun persoonlijke onderhouds niet hebben aangebracht als reden waarom zij niet naar Pakistan zouden kunnen terugkeren.

Verzoekers wijzen nog op het feit dat eerste verzoekster en verzoeker een spierziekte hebben en stellen dat onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat hun medische toestand reeds sterk achteruit is gegaan en zal blijven achteruitgaan (verzoekschrift, stuk 3, aanvullende nota, stuk 2). Ook verwijzen zij naar het feit dat tweede verzoekster medische problemen heeft en een oude vrouw is, waaruit tevens een verhoogde kwetsbaarheid blijkt. Eveneens merken zij op dat de kinderen van eerste verzoekster psychologische problemen hebben, hetgeen zij staven aan de hand van medische attesten (aanvullende nota, stuk 1). Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat, kunnen verzoekers rekenen op de steun en de bescherming van hun familiaal netwerk. Tot slot merkt de Raad op dat verzoekers hiermee niet *in concreto* aantonen dat zij bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico lopen op de in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verzoekers sturen met hun betoog over hun gezondheidstoestand in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden, maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Zij voeren geen andere redenen aan waarom zij niet kunnen terugkeren naar de provincie Punjab in Pakistan.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de provincie Punjab in Pakistan een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP